

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2010/76/EL,

24. november 2010,

millega muudetakse direktiive 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ seoses kauplemisportfelli ja edasiväärtpaberistamisega seotud kapitalinõuetega ning tasustamispoliitika üle järelevalve teostamisega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Keskpanka arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Ülemäärane ja ettevaatamatu riskide võtmine pangandussektoris on viinud finantseerimisasutuste maksejõuetuse tekkimiseni ja põhjustanud süsteemseid probleeme liikmesriikides ja kogu maailmas. Kuigi sääraseid riske võeti mitmesugustel keerukatel põhjustel, on järelevalveasutused ja reguleerivad organid, sealhulgas G20 ning Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee, ühiselt veendunud, et oma osa oli ka mõningate finantseerimisasutuste sobimatutel tasustamissüsteemidel. Tasustamispoliitika, millega stimuleeritakse võtma asutuse puhul üldiselt talutavat riskitaset ületavaid riske, võib kahjustada usaldusväärsust ja tõhusat riskijuhtimist ning toetada ülemääraste riskide võtmist. Seetõttu on eriti olulised finantsstabiilsuse nõukogu põhimõtted finantssektori usaldusväärsuse tasustamistavade kohta, mis on rahvusvaheliselt heaks kiidetud ja kinnitatud.

- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiiv 2006/48/EÜ (krediitiasutuste asutamise ja tege-

vuse kohta) ⁽⁴⁾ kohustab krediitiasutusi kehtestama riskide juhtimiseks vajalikud süsteemid, strateegiad, menetlused ja mehhanismid. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/49/EÜ (investeeringusühingute ja krediitiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta) ⁽⁵⁾ alusel laieneb see nõue investeeringusühingutele, nagu need on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivis 2004/39/EÜ (finantsinstrumentide turgude kohta) ⁽⁶⁾. Direktiivi 2006/48/EÜ kohaselt on pädevad ametiasutused kohustatud selliseid süsteeme, strateegiaid, menetlusi ja mehhanisme kontrollima ning tegema kindlaks, kas asjaomase krediitiasutuse või investeeringusühingu omavahendid tagavad krediitiasutusele või investeeringusühingule riskipositsioonide või võimalike riskipositsioonide usaldusväärse juhtimise ja katmise. Pangakontsernide suhtes teostatakse konsolideeritud järelevalvet, mis hõlmab finantsvaldusettevõtjaid ja finantssidusettevõtjaid kõikides jurisdiktsioonides.

- (3) Et vähendada halvasti kavandatud tasustamissüsteemide võimalikku negatiivset mõju usaldusväärsele riskijuhtimisele ja üksikisikute riskikäitumise kontrollimisele, tuleks direktiivi 2006/48/EÜ nõudeid täiendada krediitiasutuste ja investeeringusühingute sõnaselge kohustusega kehtestada selliste töötajate kategooriate suhtes, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt asjaomase krediitiasutuse või investeeringusühingu riskiprofiili, tõhusa riskijuhtimisega kooskõlas olev tasustamispoliitika ja -tavad ning need rakendada. Sellised töötajate kategooriad peaksid hõlmama vähemalt kõrgemat juhtkonda, riskide võtjaid, kontrollülesannete täitjaid ning kõiki töötajaid, kelle kogu töötasu, kaasa arvatud eraldised vabatahtlikeks pensionimakseteks, paigutab nad samasse töötasuvahemikku kõrgema juhtkonna ja riskide võtjatega.

- (4) Kuna ülemäärane ja ettevaatamatu riskide võtmine võib kahjustada krediitiasutuste ja investeeringusühingute usaldusväärsust ja destabiliseerida pangandussüsteemi, on

⁽¹⁾ ELT C 291, 1.12.2009, lk 1.

⁽²⁾ 20. jaanuari 2010. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 7. juuli 2010. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 11. oktoobri 2010. aasta otsus.

⁽⁴⁾ ELT L 177, 30.6.2006, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 177, 30.6.2006, lk 201.

⁽⁶⁾ ELT L 145, 30.4.2004, lk 1.

oluline tagada, et uut tasustamispoliitika ja -tavadega seotud kohustust rakendatakse järjepidevalt ja et kõik tasuaspektid, kaasa arvatud palgad, vabatahtlikud pensionimaksud ja muud sarnased maksed, oleksid hõlmatud. Siinkohal peaksid vabatahtlikud pensionimaksud tähendama krediidasutuse või investeerimisühingute poolt tehtavaid vabatahtlikke maksed konkreetsele töötajale seoses tulevase pensioniga ning mida võib lugeda sarnaseks muutuvtasuga. Seepärast on asjakohane täpsustada usaldusväärse tasustamispoliitika selged põhimõtted, millega tagatakse, et tasustamissüsteem ei innustaks üksikuid liigseid riske võtma ega moraalselt küsitavaid samme astuma, vaid oleks kooskõlas krediidasutuse või investeerimisühingu riskivalmiduse, väärtuste ja pikaajaliste huvidega. Töötasu peaks olema kooskõlas finantssektori rolliga olla mehhanism, mille kaudu rahalised vahendid paigutatakse tõhusalt majandusse. Eelkõige peaksid need põhimõtted tagama, et muutuvtasude poliitika kujundamine tagaks stiimulite kooskõla krediidasutuse või investeerimisühingu pikaajaliste huvidega ning et väljamaksete viisid tugevdaksid tema kapitalibaasi. Töötasu tulemuspõhised komponendid peaksid ühtlasi kaasa aitama õigluse suurendamisele krediidasutuse või investeerimisühingu tasustamissüsteemis. Neis põhimõtetes tuleks tunnistada, et krediidasutused ja investeerimisühingud võivad sätteid erinevalt kohaldada, olenevalt nende suurusest, sisemisest korraldusest ning nende tegevuse laadist, ulatusest ja keerukusest, ning et eelkõige ei pruugi kõikide põhimõtete täitmine olla proportsionaalne direktiivi 2006/49/EÜ artikli 20 lõigetes 2 ja 3 osutatud investeerimisühingute puhul. Et tasustamispoliitika kujundamine oleks krediidasutuse või investeerimisühingu riskijuhtimise osa, peaks iga krediidasutuse või investeerimisühingu juhtimisorgan oma järelevalvefunktsiooni täites võtma vastu kohaldatavad põhimõtted ning need korrapäraselt läbi vaatama. Seoses sellega peaks võimaluse korral ja kooskõlas siseriikliku äriühinguõigusega olema võimalik juhtimisorganit tema järelevalvefunktsiooni täites käsitada järelevalvenõukoguna.

- (5) Krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt, mis oma suuruselt, sisemiselt korralduselt ning tegevuse laadilt, ulatusest ja keerukusest on olulised, tuleks nõuda nende juhtimisstruktuuri ja -korralduse lahutamatu osana töötasukomisjoni loomist.
- (6) Komisjon peaks vaatama tasustamispoliitika põhimõtted läbi 2013. aasta 1. aprilliks, eriti seoses nende tõhususe, rakendamise ja jõustamisega, võttes arvesse rahvusvahelisi arenguid, sh täiendavaid ettepanekuid finantsstabiilsuse nõukogult ja finantsstabiilsuse nõukogu põhimõtete rakendamist muudes jurisdiktsioonides, kaasa arvatud seost muutuvtasude kujundamise ja ülemäärase riskikäitumise vahel.
- (7) Tasustamispoliitika eesmärk peaks olema viia töötajate isiklikud eesmärgid kooskõlla asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu pikaajaliste huvidega. Töötasu

tulemuspõhiste elementide hindamine peaks põhinema pikaajalistel töötulemustel ja võtma arvesse selliste tulemustega seotud võimalikke riske. Töötulemusi tuleks hinnata mitmeaastase (vähemalt kolme- kuni viieaastase) raamistiku alusel, et hindamine põhineks pikaajalistel töötulemustel ja et maksete tegemine tulemustasu alusel jaotuks krediidasutuse või investeerimisühingu tervele äriotsusele. Stiimulite täiendavaks ühtlustamiseks peaks oluline osa kõigi neist nõuetest mõjutatud töötajate muutuvtasudest sõltuvalt asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu õiguslikust vormist koosnema krediidasutuse või investeerimisühingu aktsiatega, aktsiatega seotud instrumentidest, või noteerimata krediidasutuse või investeerimisühingu puhul muudest samaväärsetest mitterahalistest vahenditest ja võimaluse korral muudest pikaajalistest finantsinstrumentidest, mis peegeldavad adekvaatselt krediidasutuse või investeerimisühingu krediitlikvaliteeti. Selliste vahendite hulka peaks olema võimalik lisada ka kapitaliinstrument, mis krediidasutuse tõsiste finantsprobleemide korral konverteeritakse omakapitaliks või hinnatakse muul viisil alla. Juhul kui asjaomane krediidasutus ei väljasta pikaajalisi finantsinstrumente, peaks tal olema lubatud väljastada oluline osa muutuvtasudest aktsiatega, aktsiatega seotud instrumentides ja muudes samaväärsetes mitterahalistes vahendites. Liikmesriikidel ja nende pädevatel ametiasutustel peaks olema võimalik seada piiranguid nimetatud instrumentide liikidele ja ülesehitusele või vajadusel teatavaid instrumente keelustada.

- (8) Vähendamaks liigsete riskide võtmise stiimuleid, peaksid muutuvtasud moodustama tasakaalustatud osa kogu töötasust. Esmatähtis on, et töötaja põhipalk moodustaks piisavalt suure osa tema kogutasust, võimaldamaks igati paindlikku muutuvtasupoliitika toimimist, kaasa arvatud võimalust muutuvtasu üldse mitte maksta. Kogu sektoris ühtlaste tasustamistavade tagamiseks on asjakohane täpsustada teatavaid selgeid nõudeid. Tagatud muutuvtasud ei ole kooskõlas usaldusväärse riskijuhtimise ega töötulemustele vastava tasu põhimõttega ning peaksid üldreeglina olema keelatud.
- (9) Suur osa muutuvtasu komponendist, näiteks 40–60 %, tuleks lükata edasi sobiva ajavahemiku võrra. See osa peaks märgatavalt suurenema koos töötasu saava isiku karjääriastme või vastutuse tasemega. Lisaks peaks oluline osa muutuvtasu komponendist sõltuvalt krediidasutuse või investeerimisühingu õiguslikust vormist koosnema krediidasutuse või investeerimisühingu aktsiatega, aktsiatega seotud instrumentidest, või noteerimata krediidasutuse või investeerimisühingu puhul muudest samaväärsetest mitterahalistest vahenditest, ning võimaluse korral muudest pikaajalistest finantsinstrumentidest, mis peegeldavad adekvaatselt krediidasutuse või investeerimisühingu krediitlikvaliteeti. Siinkohal on väga oluline proportsionaalsuse põhimõte, kuna nimetatud nõuete kohaldamine ei pruugi väikeste krediidasutuste ja investeerimisühingute puhul olla alati asjakohane. Arvestades

- ettemakstava rahalise muutuvtasu suurust piiravaid asjaolusid, tuleks piirata sellise muutuvtasu suurust, mida võib maksta sularahas või selle ekvivalendis ja mis ei kuulu edasilükkamisele, et viia töötajate isiklikud eesmärgid veelgi rohkem kooskõlla krediidasutuse või investeerimisühingu pikaajaliste huvidega.
- (10) Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid tagama, et muutuvtasude kogusumma ei piira nende võimet suurendada oma kapitalibaasi. Põhikapitali suurendamise määr peaks sõltuma krediidasutuse või investeerimisühingu kapitali hetkeseisust. Seoses sellega peaks liikmesriikide pädevatel ametiasutustel olema volitused muutuvtasusid piirata, muu hulgas protsendimäärana kogu netotulust, kui see ei ole kooskõlas usaldusväärse kapitalibaasi säilitamisega.
- (11) Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid oma töötajatelt nõudma, et nad ei kasutaks isiklike riskimaandamisstrateegiaid ega kindlustust, mis kahjustaks nende tasustamissüsteemi integreeritud riski maandamise mõju.
- (12) Nende asutuste puhul, mis saavad kasu valitsuse erakorralisest sekkumisest, peaks prioriteetideks olema kapitalibaasi ülesehitamine ja maksumaksjatelt saadud abi tagasimaksmine. Need prioriteetidid peaksid kajastuma mis tahes muutuvtasude väljamaksetes.
- (13) Komisjoni 30. aprilli 2009. aasta soovitusel palgapoliitika kohta finantsteenuste sektoris⁽¹⁾ sätestatud usaldusväärset tasustamispoliitikat käsitlevad põhimõtted on kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud põhimõtetega ja täiendavad neid.
- (14) Tasustamist käsitlevad sätted ei tohiks piirata aluslepingutega tagatud põhiõiguste täielikku teostamist, eriti Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 153 lõike 5 sätteid, siseriikliku lepingu- ja tööõiguse üldpõhimõtteid, aktsionäride õigusi ja kaasamist ning asjaomase asutuse juhtimis- ja järelevalveüksuse üldisi kohustusi reguleerivaid õigusakte ning, kui see on asjakohane, sotsiaalpartnerite õigust sõlmida ja jõustada kollektiivlepinguid vastavalt siseriiklikule õigusele ja tavadele.
- (15) Et tagada õigusaktide kiire ja tulemuslik täitmine, peaks pädevatel ametiasutustel olema ka õigus määrata või kohaldada direktiivi 2006/48/EÜ nõuete, sealhulgas usaldusväärse ja tõhusa riskijuhtimisega kooskõlas oleva tasustamispoliitika kehtestamise nõude rikkumise eest rahalisi või mitterahalisi karistusi või võtta muid meetmeid. Sellised meetmed ja karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Et tagada sidusus ja võrdsed tingimused, peaks komisjon kokkuvõtvalt läbi vaatama liikmesriikide kehtestatud meetmed ja karistused ning nende kohaldamise seoses nendevahelise kooskõlaga kogu liidus.
- (16) Et tagada tõhus järelevalve sobimatutest tasustamissüsteemidest tingitud riskide üle, peaksid krediidasutuste ja investeerimisühingute tasustamispoliitika ja -tavad kuuluma direktiivi 2006/48/EÜ alusel teostatava järelevalve alla. Selle järelevalve käigus peaksid järelevalveasutused hindama, kas tasustamispoliitika ja -tavad võivad soodustada ülemäära riskide võtmist krediidasutuse või investeerimisühingu töötajate poolt. Lisaks peaks Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee tagama selliste suuniste olemasolu, millega saaks hinnata isikute sobivust krediidasutuse töö tulemuslikuks juhtimiseks.
- (17) Komisjoni 2. juuni 2010. aasta rohelises raamatus, mis käsitleb äriühingu üldjuhtimist finantseerimisasutustes ja tasustamispoliitikat, on tuvastatud mitmeid puudujääke krediidasutuste ja investeerimisühingute ühingujuhtimise tavas, millele tuleks tegeleda. Pakutud lahenduste hulgas viitab komisjon vajadusele tugevdada märkimisväärselt nõudeid krediidasutuse tööd tulemuslikult juhtivate isikute suhtes, kellel peaks olema piisavalt laitmatu reputatsioon ja vajalik kogemus ning kelle sobivust oma kutsetöös tuleks hinnata. Rohelises raamatus rõhutatakse ka vajadust parandada aktsionäride osalemist tasustamispoliitika kinnitamisel. Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad teadmiseks komisjoni kavatsuse teha järelemeetmena nendes küsimustes vajadusel õigusakti ettepanekuid.
- (18) Krediidasutuste ja investeerimisühingute tasustamistavade läbipaistvuse suurendamiseks peaksid liikmesriikide pädevad ametiasutused koguma tasustamise kohta teavet, et võrrelda tasustamispoliitika suundumusi liigitatud kvantitatiivse teabe alusel, mida need krediidasutused ja investeerimisühingud on käesoleva direktiivi kohaselt kohustatud avaldama. Pädevad ametiasutused peaksid esitama kõnealuse teabe Euroopa Pangandusjärelevalve Komiteele, et võimaldada komiteel läbi viia sarnaseid hindamisi liidu tasandil.

⁽¹⁾ ELT L 120, 15.5.2009, lk 22.

- (19) Et edendada tasustamispoliitika ja -tavade hindamisega seotud järelevalvetegevuse ühtlustamist ja hõlbustada teabekogumist ning pangandussektori tasustamispoliitika põhimõtete järjekindlat rakendamist, peaks Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee koostama pangandussektori usaldusväärse tasustamispoliitika suunised. Euroopa Väärtpaberiturur Reguleerijate Komitee peaks abistama selliste suuniste väljatöötamisel, kuivõrd neid kohaldatakse ka tasustamispoliitika suhtes, mida rakendatakse isikute puhul, kes osalevad krediitdiasutuste ja investeerimisühingute investeerimisteenususte osutamisel ja investeerimistegevuses direktiivi 2004/39/EÜ tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee peaks korraldama avalikke konsultatsioone seoses tehniliste standarditega ja analüüsima võimalikke seonduvaid kulusid ja kasu. Komisjonil peaks olema võimalus esitada õigusakti ettepanekud, millega usaldatakse Euroopa pangandusjärelevalvega tegelevale asutusele ja asjakohasel määral ka Euroopa väärtpaberiturujärelevalvega tegelevale asutusele, mis asutatakse vastavalt de Larosière'i protsessile finantsjärelevalve küsimuses, ülesanne välja töötada tehniliste regulatiivsete või rakendusstandardite kavandeid, et hõlbustada teabekogumist ning komisjoni poolt vastu võetavate pangandussektori tasustamispoliitika põhimõtete järjekindlat rakendamist.
- (20) Kuna halvasti kavandatud tasustamispoliitika ja motivatsioonisüsteemid võivad suurendada krediitdiasutuste ja investeerimisühingute riske vastuvõetamatu määran, tuleks võtta kiireid tervendamismeetmeid ja vajaduse korral asjakohaseid parandusmeetmeid. Sellest tulenevalt on asjakohane tagada, et pädevad ametiasutused oleksid volitatud kehtestama asjaomaste äriühingute suhtes kvalitatiivseid või kvantitatiivseid meetmeid, mille eesmärk on lahendada 2. samba raames teostatava järelevalve käigus tuvastatud tasustamispoliitika probleeme. Pädevate ametiasutuste käsutuses olevad kvalitatiivsed meetmed võimaldavad nõuda, et krediitdiasutused ja investeerimisühingud vähendaksid oma tegevuse, toodete või süsteemidega, kaasa arvatud muudatuste tegemisega nende tasustamis-süsteemidesse või tasustamise erinevate osade külmutamise-ga seotud riske, mis on vastuolus tõhusa riskijuhtimisega. Kvantitatiivsed meetmed hõlmavad täiendavate omavahendite omamise nõuet.
- (21) Usaldusväärse tasustamispoliitika hädavajalikuks eelduseks on head haldusstruktuurid, läbipaistvus ja avalikustamine. Et tagada turu jaoks tasustamissüsteemide ja nendega seotud riskide piisav läbipaistvus, peaksid krediitdiasutused ja investeerimisühingud avaldama üksikasjaliku teabe oma tasustamispoliitika ja -tavade ning konfidentsiaalsuse kaalutlusel kogusummade kohta, mida rakendatakse töötajate puhul, kelle ametialane tegevus oluliselt mõjutab asjaomase krediitdiasutuse või investeerimisühingu riskiprofiili. See teave peaks olema kättesaadavaks tehtud kõikidele sidusrühmadele (aktsionärid, töötajad ja avalikkus). Kõnealune kohustus ei tohiks sellegipoolest piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta) ⁽¹⁾.
- (22) Et tagada sätete täielik tõhusus ning et vältida mis tahes diskrimineerivat mõju nende kohaldamisel, tuleks käesoleva direktiivi tasustamist käsitlevad sätteid kohaldada töötasule selliste lepingute alusel, mis on sõlmitud enne kõnealuste sätete rakendamise tegelikku kuupäeva igas liikmesriigis ning mille eest on tasu määratud või makstud pärast seda kuupäeva. Lisaks on käesoleva direktiiviga taotletavate eesmärkide, eeskätt tõhusa riskijuhtimise saavutamiseks, arvestades rahanduses endiselt valitsevat märgatavat ebastabiilsust, ning selleks et vältida käesoleva direktiivi tasustamist käsitlevatest sätetest kõrvalehoidmise mis tahes riski enne nende sätete rakendamist, vaja kõnealuseid sätteid kohaldada ka töötasule, mis on 2010. aastal osutatud teenuste eest küll määratud, kuid enne kõnealuste sätete rakendamise tegelikku kuupäeva igas liikmesriigis veel välja maksmata.
- (23) Krediitdiasutuse võimalike riskide kontrollimise tulemuseks peaksid olema tõhusad järelevalvemeetmed. Seepärast on vaja saavutada tegevuse edasine ühtlustumine, et toetada järelevalveasutuste ühiseid otsuseid ja tagada liidus võrdsed konkurentsitingimused.
- (24) Edasiväärtpaberistamise tehingutesse investeerivatelt krediitdiasutustelt nõutakse direktiiviga 2006/48/EÜ hoolsuskohustuse täitmist ka edasiväärtpaberistamise aluseks olevate väärtpaberistamise positsioonide ja omakorda nende positsioonide aluseks olevate muude riskipositsioonide suhtes. Krediitdiasutused peaksid hindama, kas varadega kaetud kommertspaberite programmi kontekstis kujutavad riskipositsioonid endast edasiväärtpaberistamise riskipositsioone, sealhulgas selliste programmide kontekstis, mis omandavad tervete laenude eraldi kogumite kõrgema järgu seeriad, kui ükski selline laen ei ole väärtpaberistamise või edasiväärtpaberistamise riskipositsioon, ning kui laenuke müüja tagab iga investeringu esimese järjekoha kahju kaitse. Viimasel juhul ei peaks kogumipõhist likviidsuse tagamise tehingut lugema edasiväärtpaberistamise riskipositsiooniks, kuna see esindab üksiku varakogumi (st kogu laenude kohaldatav kogum) väärtpaberistamise seeriat, mis ei sisalda väärtpaberistamise riskipositsioone. Seevastu kogu programmi ulatuses krediitkvaliteedi parandamine, mis hõlmaks ainult mõningaid müüja tagatud kaitset ületavaid kahjumeid eri kogumites, kujutaks endast üldiselt eri varade kogumi riski seeriaks jaotamist, mis sisaldaks vähemalt ühte väärtpaberistamise riskipositsiooni ja oleks seega edasiväärtpaberistamise riskipositsioon. Kui selline programm siiski rahastab end täielikult üht liiki kommertspaberiga ning kui kogu programmi hõlmav krediitkvaliteedi parandamine ei ole edasiväärtpaberistamine või kommertspaberit toetab täielikult tehingut korraldav

⁽¹⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

- krediidiasutus, jättes kommertspaberi investori kanda aluseks olevate kogumite või varade asemel hoopis tehingu korraldaja maksejõuetusriski, ei tohiks sellist kommertspaberit üldiselt käsitada edasiväärtpaberistamise riskipositsioonina.
- (25) Direktiivi 2006/49/EÜ sätteid usaldusväärse hindamise kohta tuleks kohaldada kõikide õiglaselt väärtustatud mõõdetavate instrumentide suhtes, olenemata sellest, kas need on asutuste kauplemisportfellis või pangaportfellis. Tuleks täpsustada, et kui usaldusväärse hindamise kohaldamine tooks kaasa raamatupidamises tegelikult kajastatuga võrreldes madalama bilansilise väärtuse, tuleks vahe absoluutväärtus omavahenditest lahutada.
- (26) Asutused peaksid saama valida, kas kohaldada käesoleva direktiivi alusel 1 250 %-lise riskikaaluga kaalutavate väärtpaberistamise positsioonide suhtes kapitalinõuet või need omavahenditest lahutada, olenemata sellest, kas need positsioonid on kauplemisportfellis või pangaportfellis.
- (27) Arveldusriskidega seotud kapitalinõuded peaksid olema kohaldatavad ka pangaportfelli puhul.
- (28) Laenude algsel väljastajal ja tehingu korraldajal ei tohiks olla võimalik minna mööda lepinguvälise toetuse pakkimise keelust, kasutades sellise toetuse pakkimiseks oma kauplemisportfelle.
- (29) Ilma et see piiraks käesolevas direktiivis selgesõnaliselt sätestatud avalikustamiskõutavate, peaks avalikustamiskõutavate eesmärk seisnema turuosalistele täpse ja kõikehõlmava teabe edastamises asutuste riskiprofiili kohta. Seepärast peaksid asutused olema kohustatud avalikustama lisateavet, mis ei ole käesolevas direktiivis selgesõnaliselt loetletud, kui selline avalikustamine on vajalik nimetatud eesmärgi saavutamiseks.
- (30) Et tagada direktiivi 2006/48/EÜ ühtne rakendamine kogu liidus, moodustasid komisjon ja Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee 2006. aastal kapitalinõutavate direktiivi ülevõtmise töörühma, millele tehti ülesandeks arutada ja lahendada selle direktiivi rakendamisega seotud probleeme. Kapitalinõutavate direktiivi ülevõtmise töörühma arvamuse kohaselt tuleb direktiivide 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ teatavaid tehnilisi sätteid veelgi täpsustada. Seepärast on asjakohane neid sätteid täpsustada.
- (31) Kui väärtpaberistamise positsioonile antud väline krediidihinnang sisaldab investimisühingu enda poolt tagatud krediidiriski kaitset, ei peaks asutus sellise kaitse tõttu saama kasutada madalamat riskikaalu. See ei tohiks kaasa tuua väärtpaberistamise mahaarvamist kapitalist, kui leidub muid võimalusi riskikaalu kindlakstegemiseks vastavalt asjaomase positsiooni tegelikule riskile, arvestamata sellist krediidiriski kaitset.
- (32) Väärtpaberistamise valdkonnas tuleks asutuste avalikustamiskõutavate oluliselt karmistada. Eelkõige tuleks arvesse võtta ka kauplemisportfellis olevate väärtpaberistamise positsioonidega seotud riske. Et tagada asutuse väärtpaberistamise piisav läbipaistvus, peaks avalikustamine kajastama, mis ulatuses kasutab asutus sihtotstarbelisi väärtpaberistamisasutusi tehingute korraldamiseks, ning teatavate seotud asutuste osalust, kuna tihedalt seotud osapooled võivad asjaomase asutuse jaoks kujutada jätkuvat riski.
- (33) Väärtpaberistamise positsioonidega seotud eririski kapitalinõuded tuleks viia vastavusse pangaportfelli kapitalinõutavatega, kuna nende puhul nähakse ette väärtpaberistamise positsioonide diferentseeritum ja riskitundlikum käsitus.
- (34) Arvestades nende viimaste aegade halbu tulemusi, tuleks tugevdada nõudeid, mida esitatakse tururiskiga seotud kapitalinõutavate arvutamisel kasutatavatele sisemudelitele. Eelkõige tuleks täiendada nende suutlikkust hõlmata kauplemisportfelli krediidiriske. Et tugevdada kapitalinõutavate halvenenud turutingimuste puhuks ja vähendada võimalikku protsüklilisust, peaksid kapitalinõuded sisaldama halvenenud turutingimusteks piisavat komponenti. Asutused peaksid samuti läbi viima vastupidised stressitestid, et uurida, millised stsenaariumid võiksid proovile panna asutuse elujõulisuse, välja arvatud juhul, kui nad suudavad tõestada, et selline test ei ole vajalik. Arvestades, et väärtpaberistamise positsioonide käsitlemisel sisemudelitel põhinevate meetoditega on viimasel ajal ilmnenud erilisi raskusi, tuleks asutuste võimalusi kauplemisportfelliga seotud väärtpaberistamise riskide modelleerimisel piirata ja kauplemisportfellis sisalduvate väärtpaberistamise positsioonide puhul peaks vaikimisi olema kohustuslik standardne kapitalinõue.
- (35) Käesolevas direktiivis sätestatakse piiratud erandid teatavat tüüpi korrelatsioonikauplemisele, mille kohaselt võib järelevalveasutus lubada krediidiasutusel arvutada üldise riskipositsioonide kapitalinõude lähtuvalt rangest miinimumnõudest. Sellistel juhtudel peaks krediidiasutus olema kohustatud kohaldama kõnealuse kauplemise suhtes kapitalinõutav, mis võrdub kas kapitalinõutavaga vastavalt sellele asutusesiseselt väljatöötatud meetodile

või 8 %-ga eririski kapitalinõudest mõõtmise standardmeetodi alusel, olenevalt sellest, kumb on suurem. Nendele riskidele ei peaks krediitiasutus olema kohustatud kohaldama täiendavate riskide kapitalinõuet, kuid need peaksid olema hõlmatud nii riskiväärtuse meetoditesse kui ka halvenenud turutingimuste riskiväärtuse näitajates.

- (36) Direktiivi 2006/48/EÜ artikli 152 kohaselt peab teatavate krediitiasutuste omavahendite määr olema kolme 12-kuulise ajavahemiku jooksul 31. detsembrist 2006 kuni 31. detsembrini 2009 vähemalt võrdne teatavate kindlaksmääratud miinimumsummadega. Seoses pangandussektori praeguse olukorraga ning miinimumkapitali üleminekukorra pikendamise, mille Baseli pangajärevalve komitee on heaks kiitnud, on asjakohane pikendada seda nõuet piiratud ajaks, kuni 31. detsembrini 2011.
- (37) Et mitte tõkestada krediitiasutustel sisereitingutel põhineva meetodi (IRB meetod) või täiustatud mõõtmismudelil põhineva meetodi kasutuselevõtmist kapitalinõuete arvutamiseks üleminekuperioodil põhjendamatute ja ebaproportsionaalsete rakendamiskulude tõttu, peaks olema võimalik anda krediitiasutustele, kes on hakanud IRB meetodit või täiustatud mõõtmismudelil põhinevat meetodit kasutama alates 1. jaanuarist 2010 ja kes on eelnevalt oma kapitalinõudeid arvutanud lihtsamate meetodite kohaselt, järelevalveasutuste nõusolekul luba kasutada lihtsamaid meetodeid ülemineku aluse arvutamiseks. Pädevad ametiasutused peaksid oma turgusid hoolikalt jälgima, tagama nii kogu turul kui ka kõigis turusektorites võrdsed tingimused ning vältima siseturu moonutusi.
- (38) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsiooni-devahelise kokkuleppe⁽¹⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja liidu huvides tabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja selle ülevõtmismeeetmete vahel, ning tegema need tabelid üldsusele kättesaadavaks.
- (39) Käesoleva direktiivi sätteid on osa finantskriisi lahendamiseks algatatud reformiprotsessist. Vastavalt G20 tippkohtumise, finantsstabiilsuse nõukogu ja Baseli pangajärevalve komitee järeldustele võib vaja minna täiendavaid reforme, kaasa arvatud antitsüklilised puhvrid, nn dünaamilised reservid, direktiivis 2006/48/EÜ toodud kapitalinõuete arvutamise põhimõtted ning krediitiasutustele esitatavaid riskipõhiseid nõudeid täiendavad meetmed, et aidata vähendada finantsvõimenduse kuhjumist

pangandussüsteemis. Et tagada protsessi asjakohane demokraatlik jälgimine, tuleks Euroopa Parlament ja nõukogu õigeaegselt ja tõhusalt kaasata.

- (40) Komisjon peaks direktiivide 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ kohaldamise läbi vaatama, et tagada nende sätete õiglane rakendamine, mis ei põhjustaks krediitiasutuste diskrimineerimist nende õigusliku vormi või omandiõiguse mudeli alusel.
- (41) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte direktiivi 2006/48/EÜ tehniliseks kohandamiseks, et selgitada mõisteid, tagamaks kõnealuse direktiivi ühetaoline kohaldamine või võtmaks arvesse kapitaliturgude arengut; viia terminoloogia vastavusse edasiste asjakohaste õigusaktidega ja piiritleda mõisteid kooskõlas kõnealuste tulevaste õigusaktidega; direktiivi 2006/48/EÜ alusel vastastikuse tunnustamisega hõlmatud tegevuste loetelu sisu laiendamine või loetelus kasutatud terminite kohandamine vastavalt kapitaliturgude arengule; kohandada valdkondi, milles pädevad ametiasutused teavet vahetavad; kohandada omavahendeid puudutavaid direktiivi 2006/48/EÜ sätteid, et võtta arvesse raamatupidamisstandardite või liidu õigusaktide arengut järelevalvelase tegevuse lähendamisel; laiendada standardmeetodi või sisereitingutel põhineva meetodi jaoks riskipositsioonide klasside loetelu, et võtta arvesse kapitaliturgude arengut; kohandada kõnealuste riskipositsioonidega seotud teatud summasid, et võtta arvesse inflatsiooni mõju; kohandada bilansiväliste kirjete loetelu ja klassifitseerimist; ning kohandada vastaspoole krediidiriski käsitlemise, riskide liigitamise ja käsitlemise, standardmeetodi ja sisereitingul põhineva meetodi, krediidiriski maandamise, väärtpaperistamise, operatsiooniriski, pädevate ametiasutuste läbiviidava kontrolli ja hindamise ning avalikustamise erisätteid ja tehnilisi kriteeriume, et võtta arvesse kapitaliturgude, raamatupidamisstandardite või liidu õigusaktide arengut või vajadust lähendada järelevalvealast tegevust. Komisjonil peaks olema ka õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte seoses meetmetega, mis täpsustavad selliste intressimäärade äkilise ja ootamatu muutumise suurust, mis on olulised pädevate ametiasutuste poolt direktiivi 2006/48/EÜ läbiviidava kauplemisega mitteseotud tegevusest tuleneva intressiriski kontrolli ja hindamise jaoks; näha ette kõnealuses direktiivis sätestatud omavahendite miinimumtaseme või riskikaalu ajutine vähendamine võtmaks arvesse konkreetset olukorda; selgitada kõnealuse direktiivi sätete kohaldamise erandeid teatavate suurte riskikontsentratsioonide puhul; ja kohandada krediitiasutuse kavandatava omandaja sobivuse ning kavandatava omandamise majandusliku usaldatavuse hindamise kriteeriume, mida järelevalveasutused rakendavad kõnealuse direktiivi raames.

⁽¹⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

(42) Komisjonil peaks samuti olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte seoses direktiivi 2006/49/EÜ tehniliste kohandustega, et selgitada määratlusi kõnealuse direktiiv ühetaolise kohaldamise tagamiseks või finantsturgude arengu arvessevõtmiseks; kohandada kõnealuse direktiivi teatud sätetega ette nähtud algkapitali suurust ning kauplemisportfelliga seotud äritegevuse kapitalinõuete arvutamiseks vajalike teatud summade suurust majanduse ja rahanduse arengu arvesse võtmiseks; selgitada käesoleva direktiivi ühesuguse kohaldamise tagamiseks nõuet, et investeerimisühingul peaks olema omavahendeid summas, mis võrdub ühe neljandikuga nende eelmise aasta püsivatest üldkuludest; ühtlustada terminid ja määratlused kooskõlas hilisemate asjakohaste õigusaktidega; kohandada kõnealuse direktiivi tehnilisi sätteid, mis puudutavad erinevate riskiklasside ja suurte riskikontsentratsioonide kapitalinõuete arvutamist, kapitalinõuete arvutamiseks sisemudeli kasutamist ning kauplemist finantsturgude, riskide mõõtmise või raamatupidamismstandardite või liidu õigusaktide arengute arvesse võtmiseks või seoses järelevalvetavade lähendamisega; ja võtta arvesse direktiivi 2004/39/EÜ kohaldamisalaga seotud erinevate valdkondade läbivaatamise tulemusi.

(43) Euroopa Parlamendil ja nõukogul peaks olema alates õigusakti teatavakstegemisest kolm kuud aega esitada delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel peaks olema samuti võimalik seda tähtaega pikendada kolme kuu võrra. Euroopa Parlamendil ja nõukogul peaks olema võimalik teavitada teisi institutsioone oma kavatsusest vastuväiteid mitte esitada. Delegeeritud õigusaktide varajane heakskiitmine on vajalik eelkõige siis, kui on tarvis kinni pidada tähtaegadest, näiteks põhiõigusaktis komisjonile seatud ajakavast delegeeritud õigusaktide vastuvõtmiseks.

(44) Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 290 käsitlevas deklaratsioonis nr 39, mis on lisatud Lissaboni lepingu vastu võtnud valitsustevahelise konverentsi lõppaktile, mis allkirjastati 13. detsembril 2007, võttis konverents arvesse komisjoni kavatsust jätkata finantsteenuste alal delegeeritud õigusaktide eelnõude ettevalmistamisel konsulteerimist liikmesriikide määratud asjatundjatega vastavalt oma väljakujunenud tavale.

(45) Kuna käesoleva direktiivi eesmärged, nimelt kohustada krediitiasutusi ja investeerimisühinguid looma tõhusale riskijuhtimisele vastavat tasustamispoliitikat ning kohandada teatud kapitalinõudeid, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning meetme ulatuse ja toime tõttu on neid parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe

käesolev direktiiv nende eesmärkide saavutamiseks vajalikult kaugemale.

(46) Direktiive 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ tuleks seega vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/48/EÜ muudatused

Direktiivi 2006/48/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmised punktid:

„40a) „edasiväärtpaberistamine” – väärtpaberistamine, mille puhul aluspositsioonide kogumiga seonduv risk on jaotatud seeriatega ning vähemalt üks aluspositsioon on väärtpaberistamise positsioon;

40b) „edasiväärtpaberistamise positsioon” – edasiväärtpaberistamisest tulenev riskipositsioon;”

b) lisatakse järgmine punkt:

„49. „vabatahtlikud pensionimaksed” – tõhustatud pensionimaksed, mida krediitiasutus vabatahtlikult tasub töötaja eest osana nimetatud töötaja muutuvtasu paketist, mis ei hõlma töötaja eest vastavalt asutuse pensioniskeemile tehtavaid pensionimakseid.”

2) Artikli 11 lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee tagab selliste suuniste olemasolu, millega hinnatakse selliste isikute sobivust, kes tegelikult juhivad krediitiasutuse tööd.”

3) Artiklit 22 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Päritoluliikmesriigi pädev ametiasutus nõuab, et igal krediitiasutusel oleks kindel ühingujuhtimise kord, mis hõlmab selget organisatsiooni struktuuri, mille puhul vastutusala on selgesti määratletud, läbipaistvad ja järjepidevad, tõhusaid menetlusi riskide või võimalike riskide kindlaksmääramiseks, juhtimiseks, jälgimiseks ja nendest teatamiseks, piisavaid sisekontrolli mehhanisme, sealhulgas usaldusväärset juhtimis- ja raamatupidamiskorda, ning tasustamispoliitikat ja -tavasid, mis on kooskõlas usaldusväärse ja tõhusa riskijuhtimisega ja edendavad seda.”;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„3. Päritoluliikmesriigi pädev ametiasutus kasutab vastavalt XII lisa 2. osa punkti 15 alapunktis f toodud avalikustamise kriteeriumidele kogutud teavet, et võrrelda tasustamispoliitika suundumusi ja tavasid. Pädev ametiasutus edastab selle teabe Euroopa Pangandusjärelevalve Komiteele.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee tagab selliste pangandussektori usaldusväärse tasustamispoliitika suuniste olemasolu, mis on kooskõlas V lisa punktides 23 ja 24 sätestatud põhimõtetega. Suunistes võetakse arvesse komisjoni 30. aprilli 2009. aasta soovitus (palgapoliitika kohta finantsteenuste sektoris) (*) sätestatud usaldusväärse tasustamispoliitika põhimõtteid.

Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee tagab muu hulgas järgmiste suuniste olemasolu:

a) millega kehtestatakse erikriteeriumid, et määrata kindlaks kogu töötasu moodustava põhitasu ja muutuvtasu komponentide vaheline asjakohane suhe V lisa punkti 23 alapunkti l tähenduses;

b) millega täpsustatakse V lisa punkti 23 alapunkti o taande ii tähenduses kõlblikud instrumendid, mis peegeldavad adekvaatselt krediidasutuste krediikvaliteeti nimetatud lisa punkti 23 alapunkti o tähenduses.

Euroopa Väärtpaberituru Reguleerijate Komitee teeb Euroopa Pangandusjärelevalve Komiteega tihedat koostööd, et tagada selliste tasustamispoliitika suuniste olemasolu, mida rakendatakse töötajate kategooriate puhul, kes osalevad investeerimisteenusute osutamises ja investeerimistegevuses direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti 2 tähenduses.

Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee kasutab vastavalt lõikele 3 pädevatelt ametiasutustelt saadud teavet tasustamispoliitika suundumuste ja tavade võrdlusuuringuks liidu tasandil.

5. Päritoluliikmesriigi pädevad ametiasutused koguvad andmeid nende isikute arvu kohta igas krediidasutuses, kelle töötasu on üks miljon eurot või rohkem, kaasa arvatud asjaomane ärivaldkond, palga põhiosa, preemiad, pikaajalised tulemustasud ja pensionimaksed. See teave edastatakse Euroopa Pangandusjärelevalve Komiteele, kes avalikustab selle kokkuvõtlikult liikmesriigiti ühtses aruandevormis. Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee võib koostada suuniseid, et lihtsus-

tada käesoleva lõike rakendamist ning tagada kogutud teabe sidusus.

(*) ELT L 120, 15.5.2009, lk 22.”

4) Artiklisse 54 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid tagavad, et nende vastavatel pädevatel ametiasutustel on esimese lõigu kohaldamiseks vajalikud volitused määrata või kohaldada rahalisi ja mitterahalisi karistusi või võtta muid meetmeid. Sellised karistused ja meetmed peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.”

5) Artikli 57 esimese lõigu punkt r asendatakse järgmisega:

„r) väärtpaberistamise riskipositsioonide summa, mille suhtes käesoleva direktiivi alusel kohaldatakse 1 250 %-list riskikaalu, ja kauplemisportfelli väärtpaberistamise riskipositsioonide summa, mille suhtes samas krediidasutuses kohaldataks 1 250 %-list riskikaalu, kui need oleksid pangaportfellis.”

6) Artiklisse 64 lisatakse järgmine lõige:

„5. Krediidasutused kohaldavad omavahendite summa arvutamisel direktiivi 2006/49/EÜ VII lisa B osa nõudeid kõikide oma varade suhtes, mida mõõdetakse õiglases väärtuses, ning arvavad mis tahes vajalikud täiendavad väärtuste kohandamised maha artikli 57 punktides a–ca nimetatud kirjade kogusummast, millest on lahutatud sama artikli punktides i–k nimetatud kirjed. Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee koostab käesoleva sätte kohaldamise üksikasjade kohta juhised.”

7) Artikli 66 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Artikli 57 punktides l–r nimetatud kirjade kogusummast pool arvatakse maha sama artikli punktides a–ca nimetatud kirjade kogusummast, millest on lahutatud sama artikli punktides i–k nimetatud kirjed, ning pool sama artikli punktides d–h nimetatud kirjetest pärast käesoleva artikli lõikes 1 esitatud piirangute kohaldamist. Kui artikli 57 punktides l–r nimetatud kirjade kogusummast pool on suurem kui artikli 57 punktides d–h nimetatud kirjade kogusumma, arvatakse ülejääv summa maha sama artikli punktides a–ca nimetatud kirjade kogusummast, millest on lahutatud sama artikli punktides i–k nimetatud kirjed.

Artikli 57 punktis r nimetatud kirjeid ei lahutata, kui neid kasutati artikli 75 kohaldamisel riskiga kaalutud varade arvutamiseks vastavalt käesolevale direktiivile või kapitalinõuete arvutamiseks vastavalt direktiivi 2006/49/EÜ I või V lisale.”

8) Artikli 75 punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) kauplemisportfelliga seotud tegevusega seonduva positsiooni- ja vastaspoole riski ja, kui artiklites 111–117 sätestatud piirmääri on lubatud ületada, selliseid piirmääri ületavate suurte riskikonsentratsioonide puhul vastavalt direktiivi 2006/49/EÜ artiklile 18 ja artiklitele 28–32 määratud kapitalinõuded;

c) kogu nende äritegevusega seonduva välisvaluuta-, arveldus- ja kaubariski puhul vastavalt direktiivi 2006/49/EÜ artiklile 18 määratud kapitalinõuded;”.

9) Artikli 101 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Tehingu korraldaja või laenude algne väljastaja, kes on seoses väärtpaperistamisega rakendanud riskiga kaalutud varade arvutamisel artiklit 95 või kes on müünud instrumente oma kauplemisportfelist sihtotstarbelisele väärtpaperistamisasutusele, mistõttu ta ei pea enam hoidma omavahendeid nimetatud instrumentidega seotud riskide katteks, ei või selleks, et vähendada investorile tekkivat võimalikku või tegelikku kahju, väärtpaperistamist toetada määral, mis ületab tema lepingulisi kohustusi.”

10) Artiklit 136 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 teise lõiku lisatakse järgmised punktid:

„f) nõuda, et krediidasutused kehtestaksid muutuvtasu osakaalu piirmäära protsendina kogu puhastulust, juhul kui see tasu ei ole ühildatav tugeva kapitalibaasi säilitamisega;

g) nõuda, et krediidasutused kasutaksid puhaskasumit oma kapitalibaasi tugevdamiseks;”.

b) lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Et teha vastavalt artiklile 124 läbiviidava läbivaatamise ja hindamise raames kindlaks vajalik omavahendite summa, hindavad pädevad ametiasutused, kas krediidasutuse olemasolevate või võimalike riskide katmiseks oleks vaja kehtestada miinimumtasu ületavate omavahendite erinõue, võttes arvesse järgmist:

a) krediidasutuste hindamisprotsessi kvantitatiivseid ja kvalitatiivseid aspekte, millele on osutatud artiklis 123;

b) krediidasutuste ühingujuhtimise korda, menetlusi ja mehhanisme, millele on osutatud artiklis 22;

c) vastavalt artiklile 124 tehtud läbivaatamise ja hindamise tulemusi.”

11) Artikli 145 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Krediidasutused võtavad vastu ametlikud eeskirjad lõigetes 1 ja 2 sätestatud avalikustamistingimuste täitmiseks ja põhimõtted avalikustatud andmete, sealhulgas nende kontrollimise ja esitamissageduse asjakohasuse hindamiseks. Samuti võtavad krediidasutused vastu eeskirjad, mille kohaselt hinnatakse, kas nende avalikustatavad andmed annavad turuosalistele igakülgset teavet krediidasutuse riskiprofiili kohta.

Kui avalikustatavad andmed ei anna turuosalistele igakülgset teavet riskiprofiili kohta, avalikustavad krediidasutused lisaks lõikes 1 märgitule täiendava teabe. Krediidasutused on siiski kohustatud avalikustama üksnes teavet, mis on oluline ja mis ei ole käsitatav ärisaladuse või konfidentsiaalse teabena vastavalt XII lisa 1. osas sätestatud tehnilistele kriteeriumidele.”

12) VI jaotise pealkiri asendatakse järgmisega:

„DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID JA TÄITEVVOLITUSED”.

13) Artiklit 150 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Ilma et see omavahendite osas piiraks ettepanekut, mille komisjon peab artikli 62 kohaselt esitama, võetakse tehnilised kohandused järgmistes küsimustes vastu delegeeritud õigusaktidega vastavalt artiklile 151a ning kohaldades artiklite 151b ja 151c tingimusi:

a) mõistete selgitamine, et tagada käesoleva direktiivi ühtne kohaldamine;

b) mõistete selgitamine, et võtta käesoleva direktiivi kohaldamisel arvesse kapitaliturgude arengut;

c) terminoloogia vastavusseviimine ja mõistete piiritlemine kooskõlas edasiste krediidasutusi ja seotud küsimusi käsitlevate õigusaktidega;

d) artiklites 23 ja 24 osutatud ja I lisa esitatud loetelu sisu laiendamine või loetelus kasutatud terminite kohandamine vastavalt kapitaliturgude arengule;

e) artiklis 42 loetletud küsimused, milles pädevad ametiasutused teavet vahetavad;

f) tehnilised kohandused artiklites 56–67 ja artiklis 74, mis tulenevad raamatupidamisstandardite või -nõuete liidu õigusakte arvestavast arengust või mis on seotud järelevalvealase tegevuse lähendamisega;

g) muudatused artiklites 79 ja 86 nimetatud riskipositsiooni klasside loetelus, et võtta arvesse kapitaliturgude arengut;

h) artikli 79 lõike 2 punktis c, artikli 86 lõike 4 punktis a, VII lisa 1. osa punktis 5 ning VII lisa 2. osa punktis 15 täpsustatud summad, et võtta arvesse inflatsiooni mõju;

i) II ja IV lisa esitatud bilansiväliste kirjete loetelu ja klassifitseerimine;

j) III ning V–XII lisa sätete kohandamine, et võtta arvesse teatavate uute finantstoodete rahaturgude või raamatupidamisstandardite või -nõuete liidu õigusakte arvestavat arengut, või seoses järelevalvelase tegevuse lähendamisega.

1a. Järgmised meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 151 lõikes 2a osutatud regulatiivkomitee menetlusele:

a) tehnilised kohandused artiklis 2 esitatud nimekirjas;

b) artiklis 9 ettenähtud algkapitali suuruse muutmine vastavalt majanduse ja rahanduse arengule.”;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Komisjon võib vastu võtta järgmised meetmed.”;

ii) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Esimese lõigu punktides a, b, c ja f osutatud meetmed võetakse vastu delegeeritud õigusaktidega vastavalt artiklile 151a ning kohaldades artiklite 151b ja 151c tingimusi. Esimese lõigu punktides d ja e osutatud meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 151 lõikes 2a osutatud regulatiivkomitee menetlusele.”

14) Artikli 151 lõiked 2 ja 3 jäetakse välja.

15) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 151a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse neljaks aastaks alates 15. detsembrist 2010 õigus võtta vastu artikli 150 lõikes 1 ja lõike 2 teise lõigu esimeses lauses osutatud delegeeritud õigusakte. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt 6 kuud enne nelja-aastase ajavahemiku lõppu. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa

Parlament või nõukogu selle kooskõlas artikliga 151b tagasi võtab.

2. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

3. Komisjonile antud õiguse suhtes võtta vastu delegeeritud õigusakte kohaldatakse artiklite 151b ja 151c tingimusi.

Artikkel 151b

Delegeerimise tagasivõtmine

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 150 lõikes 1 ja lõike 2 teise lõigu esimeses lauses osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta.

2. Institutsioon, kes on algatanud sisemenetluse, et otsustada, kas volituste delegeerimine tuleks tagasi võtta, püüab sellest teavitada teist institutsiooni ja komisjoni mõistliku aja jooksul enne lõpliku otsuse tegemist, nimetades delegeeritud volitused, mille suhtes võidakse kohaldada tagasivõtmist.

3. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub kohe või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust. Otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 151c

Delegeeritud õigusaktide suhtes vastuväidete esitamine

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitada kolme kuu jooksul alates õigusakti teatavakstegemisest. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel võib seda tähtaega pikendada kolme kuu võrra.

2. Kui pärast lõikes 1 osutatud tähtaja möödumist ei ole Euroopa Parlament ega nõukogu delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitanud, avaldatakse see *Euroopa Liidu Teatajas* ning see jõustub aktis nimetatud kuupäeval. Delegeeritud õigusakti võib avaldada *Euroopa Liidu Teatajas* ja see võib jõustuda enne nimetatud tähtaja lõppu, kui nii Euroopa Parlament kui nõukogu on komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada.

3. Kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab lõikes 1 osutatud tähtaja jooksul delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid, õigusakt ei jõustu. Vastuväiteid esitanud institutsioon põhjendab kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 296 delegeeritud õigusakti suhtes esitatud vastuväiteid.”

16) Artiklile 152 lisatakse järgmised lõiked:

„5a. Nende krediitiasutuste omavahendite määr, kes arvutavad riskiga kaalutud varasid vastavalt artiklitele 84–89, peab kuni 31. detsembrini 2011 olema pidevalt vähemalt võrdne lõikes 5c või vajadusel lõikes 5d sätestatud summadega.

5b. Nende krediitiasutuste omavahendite määr, kes kasutavad operatsiooniriski katvate kapitalinõuete arvutamiseks vastavalt artiklile 105 täiustatud mõõtmismudelil põhinevat meetodit, peab kuni 31. detsembrini 2011 olema pidevalt vähemalt võrdne lõikes 5c või vajadusel lõikes 5d sätestatud summaga.

5c. Lõigetes 5a ja 5b osutatud summa peab olema 80 % sellest omavahendite miinimumsummast, mida krediitiasutustelt nõutakse tulenevalt direktiivi 93/6/EMÜ artiklist 4 ja direktiivist 2000/12/EÜ, nagu neid kohaldati enne 1. jaanuari 2007.

5d. Pädevate ametiasutuste heakskiidul võib lõikes 5e osutatud krediitiasutuste puhul lõigetes 5a ja 5b osutatud summa olla kuni 80 % sellest omavahendite miinimumsummast, mida sellistelt krediitiasutustelt nõutakse tulenevalt artiklitest 78–83, artiklitest 103 või 104 ning direktiivist 2006/49/EÜ, nagu neid kohaldatakse enne 1. jaanuari 2011.

5e. Krediitiasutus võib kohaldada lõiget 5d ainult juhul, kui ta alustas sisereitingutel põhineva meetodi või täiustatud mõõtmismudelil põhineva meetodi kasutamist oma kapitalinõuete arvutamiseks 1. jaanuaril 2010 või pärast seda.”

17) Artikli 154 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kuni 31. detsembrini 2012 ei või riskipositsiooni kaalutud keskmine maksejõuetusest tingitud kahju olla madalam kui 10 % ühegi eluasemena kasutatava kinnisvaraga tagatud jaenõude puhul, millel puudub keskvalitsuse garantii.”

18) Artikli 156 kolmanda lõigu järele lisatakse järgmised lõigud:

„Komisjon vaatab 2013. aasta 1. aprilliks läbi tasustamist käsitlevad sätted, sealhulgas V ja XII lisade sätted, ja koostab nende kohta aruande, pöörates eelkõige tähelepanu nende tõhususele, rakendamisele ja täitmisele, võttes arvesse rahvusvahelisel tasandil toimunud arengut. Läbivaatamise käigus tuvastatakse kõik lüngad, mis on põhjustatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamisest kõnealuste sätete suhtes. Komisjon esitab oma aruande Euroopa Parla-

mentide ja nõukogule koos kõigi asjakohaste ettepanekutega.

Komisjon vaatab artikli 54 rakendamise läbi seoses määratud ja kohaldatud karistuste ja muude meetmete kooskõlaga kogu liidus ning esitab vajaduse korral ettepanekud, et tagada sidusus ja võrdsed tingimused.

Käesoleva direktiivi kohaldamise korrapärane läbivaatamine komisjoni poolt tagab, et selle kohaldamise viis ei põhjusta krediitiasutuste ilmsel diskrimineerimist nende õigusliku vormi või omandiõiguse mudeli alusel.

Et tagada kapitalile esitatavate usaldatavusnõuete ühtlus, vaatab komisjon läbi V lisa punkti 23 alapunkti o taandes ii tehtud viite instrumentidele artikli 66 lõike 1a punkti a tähenduses asjakohasuse niipea, kui ta on algatanud kapitaliinstrumentide mõiste läbivaatamise, nagu see on ette nähtud artiklites 56–67.”

19) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 156a

Komisjon vaatab hiljemalt 31. detsembriks 2011 läbi ja annab aru, kas on otstarbekas muuta käesoleva direktiivi IX lisa, võttes arvesse rahvusvahelisi kokkuleppeid krediitiasutuste kapitalinõuete kohta väärtpaberistamise positsioonide osas. Komisjon esitab kõnealuse aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule koos asjakohaste seadusandliku akti ettepanekutega.”

20) Lisasid muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi I lisas sätestatule.

*Artikkel 2***Direktiivi 2006/49/EÜ muudatused**

Direktiivi 2006/49/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 3 lõike 1 esimesse lõiku lisatakse järgmine punkt:

„t) „väärtpaberistamise positsioon” ja „edasiväärtpaberistamise positsioon” – direktiivis 2006/48/EÜ määratletud väärtpaberistamise positsioon ja edasiväärtpaberistamise positsioon.”

2) Artikli 17 lõike 1 esimese lõigu sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Kui asutus arvutab käesoleva direktiivi II lisa kohaldamisel riskiga kaalutud varasid direktiivi 2006/48/EÜ artiklite 84–89 kohaselt, kohaldatakse direktiivi 2006/48/EÜ VII lisa 1. osa punktis 36 sätestatud arvutuste suhtes järgmist:”.

3) Artikli 18 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kapitalinõuded, mis on arvatud nende kauplemisportfelli jaoks artiklites 28–32 ja I, II, VI ning vajaduse korral V lisa sätestatud meetodite ja võimaluse kohaselt ning pangaportfelli jaoks II lisa punktides 14 sätestatud meetodite ja võimaluste kohaselt.”

4) VIII peatüki 2. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Delegeeritud õigusaktid ja täitevolitused”.

5) Artikli 41 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikes 1 osutatud meetmed võetakse vastu delegeeritud õigusaktidega vastavalt artiklile 42a ning kohaldades artiklite 42b ja 42c tingimusi.”

6) Artikli 42 lõige 2 jäetakse välja.

7) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 42a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse neljaks aastaks alates 15. detsembrist 2010 õigus võtta vastu artiklis 41 osutatud delegeeritud õigusakte. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt 6 kuud enne nelja-aastase ajavahemiku lõppu. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu selle kooskõlas artikliga 42b tagasi võtab.

2. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

3. Komisjonile antud õiguse suhtes võtta vastu delegeeritud õigusakte kohaldatakse artiklites 42b ja 42c sätestatud tingimusi.

Artikkel 42b

Delegeerimise tagasivõtmine

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 41 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta.

2. Institutsioon, kes on algatanud sisemenetluse, et otsustada, kas volituste delegeerimine tuleks tagasi võtta, püüab sellest teavitada teist institutsiooni ja komisjoni mõistliku aja jooksul enne lõpliku otsuse tegemist, nimetades delegeeritud volitused, mille suhtes võidakse kohaldada tagasivõtmist.

3. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub kohe või otsuses

nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust. Otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 42c

Delegeeritud õigusaktide suhtes vastuväidete esitamine

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitada kolme kuu jooksul alates õigusakti teatavakstegemisest. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel võib seda tähtaega pikendada kolme kuu võrra.

2. Kui pärast lõikes 1 osutatud tähtaja möödumist ei ole Euroopa Parlament ega nõukogu delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitanud, avaldatakse see *Euroopa Liidu Teatajas* ning see jõustub aktis nimetatud kuupäeval. Delegeeritud õigusakti võib avaldada *Euroopa Liidu Teatajas* ja see võib jõustuda enne nimetatud tähtaja lõppu, kui nii Euroopa Parlament kui nõukogu on komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada.

3. Kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab lõikes 1 osutatud tähtaja jooksul delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid, õigusakt ei jõustu. Vastuväiteid esitanud institutsioon põhjendab kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 296 delegeeritud õigusakti suhtes esitatud vastuväiteid.”

8) Artikkel 47 asendatakse järgmisega:

„Asutused, mis on V lisa punkti 1 kohaselt saanud konkreetse riskimudeli tunnustuse enne 1. jaanuari 2007, võivad selle tunnustuse osas 30. detsembrini 2011 või varasema kuupäevani, mille määravad pädevad ametiasutused igal üksikjuhtumil, kohaldada direktiivi 93/6/EMÜ VIII lisa punkte 4 ja 8 sellisena, nagu need kehtisid enne 1. jaanuari 2007.”

9) Lisasid muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi II lisa sätestatule.

Artikkel 3

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad õigus- ja haldusnormid, mis on vajalikud selleks, et täita:

a) artikli 1 punkte 3, 4, 16 ja 17 ning I lisa punkti 1, punkti 2 alapunkti c, punkti 3 ja punkti 5 alapunkti b taanet iii, hiljemalt 1. jaanuariks 2011 ning

b) kõiki muid käesoleva direktiivi sätteid, millele ei ole osutatud punktis a, hiljemalt 31. detsembriks 2011.

Kui liikmesriigid käesolevas lõikes osutatud meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. I lisa punkti 1 täitmiseks vajalike õigus- ja haldusnormide kohaselt tuleb krediitdiasutustel kohaldada nendes normides sisalduvaid põhimõtteid:

- i) makstavale töötasule selliste lepingute alusel, mis on sõlmitud enne direktiivi rakendamise tegelikku kuupäeva igas liikmesriigis ning kui töötasu on määratud või makstud pärast seda kuupäeva, ning
- ii) 2010. aastal osutatud teenuste osas töötasule, mis on küll määratud, kuid enne direktiivi rakendamise tegelikku kuupäeva igas liikmesriigis veel välja maksmata.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile nende peamiste siseriiklike sätete teksti, mille nad käesoleva direktiiviga hõlmatud valdkonnas vastu võtavad.

Artikkel 4

Aruandlus

Võttes arvesse Baseli raamkokkuleppe rahvusvahelist iseloomu ja ohte, mis võiksid kaasneda sellega, kui kapitali adekvaatsust

käsitleva raamkokkuleppe muudatusi ei rakendataks samaaegselt peamistes jurisdiktsioonides, annab komisjon 31. detsembriks 2010 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru edusammudest kapitali adekvaatsust käsitleva raamkokkuleppe muudatuste rahvusvahelisel rakendamisel, koos kõigi asjakohaste ettepanekutega.

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 6

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 24. november 2010

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
O. CHASTEL

I LISA

Direktiivi 2006/48/EÜ V, VI, VII, IX ja XII lisa muudetakse järgmiselt.

1) V lissasse lisatakse järgmine jagu:

„11. TASUSTAMISPOLIITIKA

23. Kogu töötasu, sealhulgas palka ja vabatahtlike pensionimakseid hõlmava poliitika kehtestamisel töötajate eri kategooriatele, sealhulgas kõrgem juhtkond, riskide võtjad, kontrollifunktsioonide täitjad ja kõik töötajad, kelle kogutöötasu paigutab nad samasse töötasuvahemikku kõrgema juhtkonna ja riskide võtjatega, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt krediidasutuse riskiprofiili, ja selle poliitika kohaldamisel, järgivad krediidasutused alljärgnevaid põhimõtteid viisil ja ulatuses, mis vastab nende suurusele ja sisemisele korraldusele ning nende tegevuse laadile, ulatusele ja keerukusele:

- a) tasustamispoliitika on kooskõlas usaldusväärse ja tõhusa riskijuhtimisega ning edendab seda ega motiveeri võtma riske, mis ületavad krediidasutuse puhul talutava riski piiri;
- b) tasustamispoliitika on kooskõlas krediidasutuse äristrateegia, eesmärkide, väärtuste ja pikaajaliste huvidega ning hõlmab meetmeid huvide konflikti vältimiseks;
- c) krediidasutuse juhtimisorgan kui järelevalvefunktsiooni täitja võtab vastu tasustamispoliitika üldised põhimõtted ja vaatab need korrapäraselt läbi ning vastutab tasustamispoliitika rakendamise eest;
- d) tasustamispoliitika rakendamine läbib vähemalt üks kord aastas keskse ja sõltumatu sisekontrolli, mille käigus kontrollitakse selliste tasustamisega seotud põhimõtete ja protseduuride täitmist, mille on vastu võtnud juhtimisorgan kui järelevalvefunktsiooni täitja;
- e) kontrolliülesandeid täitvad töötajad on sõltumatud nende järelevalve all olevatest äriüksustest, neil on asjakohased volitused ning neid tasustatakse vastavalt sellele, kuidas nad saavutavad oma ülesannetega seotud eesmärgi, sõltumata nende kontrollitavate tegevusvaldkondade töötulemustest;
- f) riskijuhtimise ja eeskirjade täitmise kontrolli ülesandeid täitvate kõrgtaseme töötajate töötasu on punktis 24 osutatud töötasukomisjoni otsese järelevalve all või kui sellist komisjoni ei ole loodud, oma järelevalvefunktsiooni täitva juhtimisorgani otsese järelevalve all;
- g) kui tasustamine on seotud töötulemustega, põhineb kogusumma üksikisiku ja asjaomase äriüksuse ning kogu krediidasutuse töötulemuste hindamisel, kusjuures üksikisiku töötulemuste hindamisel võetakse arvesse finants- ja muid kriteeriume;
- h) töötulemusi hinnatakse mitmeaastase raamistiku alusel, et hindamine põhineks pikaajalistel töötulemustel ja et maksete tegemine tulemustasu alusel jaotuks ajavahemiku peale, mille puhul võetakse arvesse krediidasutuse majandustsüklit ja ärisiske;
- i) muutuvtasude kogusumma ei piira krediidasutuse võimet tugevdada oma kapitalibaasi;
- j) tagatud muutuvtasud on erandlikud ning neid makstakse ainult uute töötajate värbamisel ja ainult esimesel tööaastal;
- k) krediidasutuste puhul, mis saavad kasu valitsuse erakorralisest sekkumisest:
 - i) on muutuvtasu rangelt piiratud protsendimääraga netotulust, kui see ei ole kooskõlas tugeva kapitalibaasi säilitamisega ja valitsuse toetusest õigeaegse loobumisega;

ii) nõuavad asjaomased pädevad ametiasutused krediidasutustelt töötasu restruktureerimist viisil, mis oleks kooskõlas usaldusväärse riskijuhtimise ja pika-ajalise kasvuga, vajaduse korral piirangute seadmist artikli 11 lõike 1 tähenduses krediidasutust tegelikult juhtivate isikute töötasule;

iii) artikli 11 lõike 1 tähenduses krediidasutust tegelikult juhtivatele isikutele ei maksta muutuvtasu, välja arvatud põhjendatud juhtudel;

l) kogu töötasu moodustava põhi- ja muutuvtasu vahel valitseb tasakaal; põhitasu moodustab kogu töötasust piisavalt suure osa ning võimaldab rakendada täielikult paindlikku töötasude muutuvkomponentide poliitikat, sealhulgas kasutada võimalust jätta muutuvkomponent maksmata.

Krediidasutused määravad kindlaks kogu töötasu moodustava põhitasu ja muutuvtasu komponentide vahelise asjakohase suhte;

m) lepingu ennetähtaegse lõpetamisega seotud maksed peegeldavad aja jooksul saavutatud tulemusi ja on kavandatud nii, et nendega ei premeeritaks ebaõnnestumist;

n) selliste töötulemuste mõõtmisel, mis moodustavad töötasude muutuvkomponentide või muutuvkomponentide reservi aluse, võetakse arvesse igat liiki olemasolevaid ja tulevasi riske, rakendatud kapitali maksumust ja vajalikku likviidsust.

Töötasude muutuvkomponentide jaotuses krediidasutuses võetakse arvesse ka kõiki olemasolevaid ja tulevasi riske;

o) olulise osa, ja igal juhul vähemalt 50 % mis tahes muutuvkomponendist, moodustab asjakohaselt tasakaalustatud kogum järgmistest komponentidest:

i) sõltuvalt asjaomase asutuse õiguslikust vormist krediidasutuse või investeerimisühingu aktsiatest või samaväärsest osalusest, või aktsiatega seotud instrumentidest või noteerimata krediidasutuse puhul muudest samaväärsetest mitterahalistest vahenditest, ning

ii) kui see on asjakohane, muudest instrumentidest artikli 66 lõike 1a punkti a tähenduses, mis peegeldavad adekvaatselt krediidasutuse krediidikvaliteeti pikemas perspektiivis.

Käesolevas punktis osutatud instrumentide suhtes kohaldatakse asjakohast blokeerimispoliitikat, mille eesmärk on viia stiimulid kooskõlla krediidasutuse pikemaajaliste huvidega. Liikmesriigid ja nende pädevad ametiasutused võivad seada piiranguid nimetatud instrumentide liikidele ja ülesehitusele või vajadusel teatavaid instrumente keelustada. Käesolevat punkti kohaldatakse nii vastavalt punktile p edasi lükatud töötasu muutuvkomponendi kui ka edasi lükkamata muutuvkomponendi suhtes;

p) oluline osa, ja igal juhul vähemalt 40 % töötasude muutuvkomponendist, lükatakse edasi ajavahemiku võrra, mis on vähemalt kolm kuni viis aastat ja viidud nõuetekohaselt kooskõlla äriühingu laadi ja riskidega ning kõnealuse töötaja tegevusega.

Edasilükkamiskriteeriumide alusel väljamakstavad töötasud ei saada enne kui proportsionaalselt makstavaid töötasusid. Juhul kui töötasude muutuvkomponent on eriti kõrge, lükatakse edasi vähemalt 60 % summast. Edasilükkamise pikkus kehtestatakse vastavalt konjunktuuriotsusele, äri olemusele, selle riskidele ning kõnealuse töötaja tegevusele;

q) muutuvtasud, sealhulgas edasi lükatud osa, makstakse välja või neid saadakse ainult juhul, kui see on krediidasutuse kui terviku finantsseisundit arvestades jätkusuutlik ning krediidasutuse, äriüksuse ja asjaomase üksikisiku töötulemusi arvestades õigustatud.

Ilma et see piiraks siseriikliku lepingu- ja tööõiguse üldpõhimõtteid, vähendatakse üldiselt muutuvtasude kogusummat märkimisväärselt, kui krediidasutuse finantstulemused halvenevad või on negatiivsed, võttes arvesse nii praegust töötasu kui ka varem teenitud summade väljamaksete vähendamist, sealhulgas nt tulemushüvituse hilisema tagasinõudmise kaudu;

r) pensionipoliitika on kooskõlas krediidasutuse äristrateegia, eesmärkide, väärtuste ja pikaajaliste huvidega.

Kui töötaja lahkub krediidasutusest enne pensionile jäämist, hoiab krediidasutus vabatahtlikke pensionimakseid viie aasta jooksul punktis o osutatud instrumentide kujul. Juhul kui töötaja läheb pensionile, makstakse vabatahtlik pension töötajatele välja punktis o osutatud instrumentide kujul, kohaldades viie aasta pikkust blokeerimise perioodi;

s) töötajatel nõutakse, et nad ei kasutaks isiklike riskimaandamisstrateegiaid või töötasu- ja vastutuskindlustust, mis kahjustaks nende tasustamiskorda integreeritud riski maandamise mõju;

t) muutuvtasu ei maksta vahendite või meetoditega, mis lihtsustavad käesoleva direktiivi nõuete täitmise vältimist.

Käesolevas punktis esitatud põhimõtteid kohaldatakse krediidasutustes kontserni, emaettevõtte ja selle filiaalide, kaasa arvatud offshore-finantskeskustes asutatud ettevõtete tasandil.

24. Oma suuruselt, sisekorralduselt ning oma tegevuse laadilt, ulatuselt ja keerukuselt märkimisväärsed krediidasutused moodustavad töötasukomisjoni. Töötasukomisjon moodustatakse selliselt, et komisjonil on võimalik teha pädev ja sõltumatu otsus tasustamispoliitika ja -tavade ning riski-, kapitali ja likviidsuse juhtimiseks loodud stiimulite kohta.

Töötasukomisjon vastutab tasustamist käsitlevate otsuste ettevalmistamise eest, sealhulgas selliste otsuste, millel on mõju asjaomase krediidasutuse riskile ja riskijuhtimisele ning mille peab tegema juhtimisorgan oma järelevalvefunktsiooni täites. Töötasukomisjoni esimees ja liikmed on juhtimisorgani liikmed, kes ei täida asjaomasel krediidasutusel ühtegi täidesaatvat funktsiooni. Selliste otsuste ettevalmistamisel võtab töötasukomisjon arvesse krediidasutuse aktsionäride, investorite ja muude sidusrühmade pikaajalisi huve.”

2) VI lisa 1. osa muudetakse järgmiselt:

a) punkt 8 asendatakse järgmisega:

„8. Ilma et see piiraks punktide 9, 10 ja 11 kohaldamist, kaalutakse piirkondlikele omavalitsustele ja kohalikele ametiasutustele esitatavaid nõudeid sama riskiga kui nõudeid asutustele, kui punktist 11a ei tulene teisiti. Selline käsitlemine on sõltumatu artikli 80 lõikes 3 sätestatud kaalutusõiguse kasutamisest. Punktides 31, 32 ja 37 sätestatud lühiajaliste nõuete eeliskohtlemist ei kohaldata.”;

b) lisatakse järgmine punkt:

„11a. Ilma et see piiraks punktide 9, 10 ja 11 kohaldamist, määratakse liikmesriikide piirkondlikele omavalitsustele ja kohalikele ametiasutustele esitatavatele nõuetele, mis on nomineeritud ja mida rahastatakse asjaomase piirkondliku omavalitsuse või kohaliku ametiasutuse asukohariigi vääringus, riskikaal 20 %.”;

c) punkti 68 muudetakse järgmiselt:

i) esimeses lõigus asendatakse punktid d ja e järgmisega:

„d) elamukinnisvaraga või punktis 46 viidatud Soome elamuühistute osakutega tagatud laenud, mille puhul kinnipidamisõiguste põhisumma koos kõikide eelisõigusega kinnipidamisõigustega moodustab maksimaalselt 80 % tagatiseks antud varade väärtusest; või laenud, mis on tagatud eelisosakutega, mille on välja andnud prantsuse *Fonds Communs de Créances* või samaväärsed mõne liikmesriigi õigusele alluvad väärtpaberistamisasutused. Kui selliseid eelisosakuid kasutatakse tagatisena, siis tagatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/65/EÜ (vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) (*) artikli 52 lõikes 4 sätestatud võlakirjaomanike kaitseks kavandatud erilise avaliku järelevalvega, et selliste osakute alusvarad koosnevad mis tahes ajahetkel, kui need on lisatud tagatiste reservi koosseisu, vähemalt 90 % ulatuses eluasemele seatud hüpoteekidest ja eelisõigusega kinnipidamisõigustest, mis moodustavad kokku maksimaalselt 80 % tagatiseks antud kinnisvara väärtusest ja et osakud vastavad vastavalt käesolevale lisale krediidikvaliteedi astmele 1 ning et nimetatud osakud ei ületa 10 % tagasimaksmata emissiooni nominaalväärtusest.

Riskipositsioone, mis tulenevad võlgnike selliste laenumaksete või laenude sellise likvideerimisjaotise ülekandmisest ja haldusest, mis on tagatud eelisosakute või võlainstrumentidega seoses panditud varadega, ei arvestata 90 % piirmäära arvutamisel;

e) kommertsinnisvaraga või punktis 52 viidatud Soome elamuühistute osakutega tagatud laenud, mille kinnipidamisõiguste põhisumma koos kõikide eelisõigusega kinnipidamisõigustega moodustab maksimaalselt 60 % tagatiseks antud kinnisvara väärtusest või laenud, mis on tagatud eelisosakutega, mille on välja andnud Prantsuse *Fonds Communs de Créances* või samaväärsed mõne liikmesriigi õigusele alluvad väärtpaberistamisasutused. Kui selliseid eelisosakuid kasutatakse tagatisena, siis tagatakse direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4 sätestatud võlakirjaomanike kaitseks kavandatud erilise avaliku järelevalvega, et selliste osakute alusvara koosneb mis tahes ajahetkel, kui see on lisatud tagatiste reservi koosseisu, vähemalt 90 % ulatuses kommertsinnisvarale seatud hüpoteekidest ja eelisõigusega kinnipidamisõigustest, mis moodustavad kokku maksimaalselt 60 % tagatiseks antud kinnisvara väärtusest ja et osakud vastavad vastavalt käesolevale lisale krediidikvaliteedi astmele 1 ning et nimetatud osakud ei ületa 10 % tagasimaksmata emissiooni nominaalväärtusest.

Pädevad ametiasutused võivad aktsepteerida kommertsinnisvaraga tagatud laene, kui laenu ja väärtuse 60 % suhe on ületatud, kuid jääb alla 70 % piirmäära, kui tagatud võlakirjade tagatisena panditud varade koguväärtus ületab tagatud võlakirjadelt tasumata nominaalväärtust vähemalt 10 % võrra ja võlakirja omaniku nõue vastab VIII lisas sätestatud õiguskindluse põhimõtetele. Võlakirja omaniku nõue on prioriteetne kõikide teiste tagatisele seatud nõuete suhtes. Riskipositsioone, mis tulenevad võlgnike selliste laenumaksete või laenude sellise likvideerimisjaotise ülekandmisest ja haldusest, mis on tagatud eelisosakute või võlainstrumentidega seoses panditud varadega, ei arvestata 90 % piirmäära arvutamisel;

(*) ELT L 302, 17.11.2009, lk 32.”;

ii) kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Kuni 31. detsembrini 2013 ei kohaldata eelisosakutele, mis on välja antud prantsuse *Fonds Communs de Créances* või samaväärsete väärtpaberistamisasutuste poolt vastavalt punktidele d ja e, 10 % ülempiiri, tingimusel et:

i) elamu- või kommertsinnisvaral põhinevad väärtpaberid on käibele lasknud sama konsolideeritud kontserni liige, mille liige on ka tagatud võlakirjade emitent või sama keske üksusega seotud üksus, millega on seotud ka tagatud võlakirjade emitent (sama kontserni liikmeks olek või seotus tuleb kindlaks teha eelisosakute tagatud võlakirjade tagatiseks muutmise ajal), ja

ii) kogu kõnealuseid eelisosakuid toetava esimese kahjukandmise järguga seeria jääb sama konsolideeritud kontserni liikme, mille liige on ka tagatud võlakirjade emitent, või sama keske üksusega seotud üksuse, millega on seotud ka tagatud võlakirjade emitent, omandusse.

Komisjon vaatab hiljemalt 31. detsembriks 2012 läbi kolmandas lõigus sätestatud erandi asjakohasuse ning vajadusel ka sarnase kohtlemise laiendamise asjakohasuse mis tahes muudele tagatud võlakirjade vormidele. Läbivaatamise tulemusena võib komisjon vastavalt artiklile 151a ning kohaldades artikleid 151b ja 151c tingimusi võtta vajaduse korral vastu delegeeritud õigusakte erandi kehtivuse pikendamiseks või erandi muutmiseks alati või selle laiendamiseks tagatud võlakirjade muudele vormidele.”

3) VII lisa 2. osa 1. jao punkti 8 alapunkt d asendatakse järgmisega:

„d) VI lisa 1. osas punktides 68–70 määratletud tagatud võlakirjadele võib määrata 11,25 % maksejõuetusest tingitud kahju.”;

4) IX lisa muudetakse järgmiselt:

a) 3. osa punkti 1 lisatakse järgmine punkt:

„c) krediidi hinnang ei või täielikult ega osaliselt põhineda krediidi asutuse enda antud mitterahalisel toetusel. Sellisel juhul arvestab krediidi asutus, et asjakohane positsioon ei ole reitingut saanud ning käsitleb seda kui 4. osas sätestatud reitinguta positsiooni.”;

b) 4. osa muudetakse järgmiselt:

i) punkt 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kui krediidi asutusel on kaks või enam kattuvat väärtpaberistamise positsiooni, peab krediidi asutus nende kattumise ulatuses kasutama riskiga kaalutud varade arvutamisel vaid seda positsiooni või positsiooni osa, mis annab riskiga kaalutud varade suurema väärtuse. Krediidi asutus võib tunnista sellist kattumist ka kauplemisportfellis sisalduvate positsioonide eririski kapitalinõuete ning pangaportfellis sisalduvate positsioonide kapitalinõuete vahel, tingimusel et krediidi asutus saab asjakohaste positsioonide kapitalinõudeid arvutada ja võrrelda. Käesolevas punktis tähendab kattuvus, et positsioonid sisaldavad tervikuna või osaliselt samale riskile avatust selliselt, et kattumise ulatuses on tegemist ühe riskipositsiooniga.

Kui 3. osa punkti 1 alapunkti c kohaldatakse varadega kaetud kommertsipaberite positsiooni suhtes, võib krediidi asutus pädevatelt ametiasutustelt nõusoleku saamisel kasutada kommertsipaberite riskiga kaalutud varade arvutamiseks likviidsuse tagamise tehingule määratud riskikaalu, kui likviidsuse tagamise tehing kuulub kommertsipaberiga samasse järku, nii et nad moodustavad kattuvad positsioonid ning varadega kaetud kommertsipaberite programmi raames väljastatud kommertsipaber on 100 %-liselt likviidsuse tagamise tehingutega kaetud.”;

ii) punkt 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kui punktist 8 ei tulene teisiti, arvutatakse reitingu saanud väärtpaberistamise või edasiväärtpaberistamise positsiooni riskiga kaalutud varasid selliselt, et riskipositsiooni väärtuse suhtes kohaldatakse riskikaalu, mis vastab krediidi kvaliteedi astmele, millesse pädevad ametiasutused on artikli 98 alusel krediidi hinnangu liigitanud, vastavalt tabelile 1.”;

iii) tabel 1 asendatakse järgmisega:

„Tabel 1

Krediidi kvaliteedi aste	1	2	3	4 (ainult krediidi hinnangute puhul, mis ei ole lühiajalised krediidi hinnangud)	Kõik muud krediidi kvaliteedi astmed
Väärtpaberistamise positsioonid	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Edasiväärtpaberista- mise positsioonid	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %”;

iv) tabel 2 jäetakse välja;

v) punkt 46 asendatakse järgmisega:

„46. Vastavalt reitingupõhisele meetodile arvutatakse reitingu saanud väärtpaberistamise või edasiväärtpaberistamise positsiooni riskiga kaalutud varasid selliselt, et riskipositsiooni väärtuse suhtes kohaldatakse riskikaalu, mis vastab krediidi kvaliteedi astmele, millesse pädevad ametiasutused on artikli 98 kohaselt krediidi hinnangu liigitanud, vastavalt tabelile 4 ja korrutatuna 1,06-ga.”;

vi) tabel 4 asendatakse järgmisega:

„Tabel 4

Krediidikvaliteedi aste		Väärtpaberistamise positsioonid			Edasiväärtpaberistamise positsioonid	
Krediidihinnangud, mis ei ole lühiajalised krediidi hinnangud	Lühiajalised krediidi hinnangud	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Kõik muud krediidi hinnangud ja reitinguta positsioonid		1 250 %				

vii) tabel 5 jäetakse välja;

viii) punkt 47 asendatakse järgmisega:

„47. Tabeli 4 veerus C esitatud riskikaalusid kohaldatakse juhul, kui väärtpaberistamise positsioon ei ole edasiväärtpaberistamise positsioon ja kui väärtpaberistatud riskipositsioonide efektiivne arv jääb alla kuue. Ülejäänud väärtpaberistamise positsioonide suhtes, mis ei ole edasiväärtpaberistamise positsioonid, kohaldatakse veerus B esitatud riskikaalusid, välja arvatud juhul, kui positsioon on kõrgeima järguga väärtpaberistamise seerias; viimasel juhul kohaldatakse veerus A esitatud riskikaalusid. Edasiväärtpaberistamise positsioonide suhtes kohaldatakse veerus E esitatud riskikaalusid, välja arvatud juhul, kui edasiväärtpaberistamise positsioon on kõrgeima järguga edasiväärtpaberistamise seerias ja ükski aluspositsioon ei olnud ise edasiväärtpaberistamise riskipositsioon; viimasel juhul kohaldatakse veerus D esitatud riskikaalusid. Kui otsustatakse, kas tegemist on kõrgeima järguga seeriaga, ei ole vaja võtta arvesse intressimäära- või valuutatuletisepingutest tulenevaid maksmisele kuuluvaid summasid, võlgnetavaid teenustasusid ega muid sarnaseid makseid.”;

ix) punkt 48 jäetakse välja;

x) punkt 49 asendatakse järgmisega:

„49. Väärtpaberistatud riskipositsioonide efektiivse arvu leidmiseks käsitletakse erinevaid nõudeid ühele võlgnikule ühe riskipositsioonina. Riskipositsioonide efektiivne arv leitakse järgmiselt:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i \right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kus EAD_i on võlgnikuga i seotud riskipositsioonide väärtuste summa. Kui on olemas suurima krediidi-riskile avatud positsiooniga C1 seostatav portfelli osa, võib krediidasutus lugeda N võrdseks $1/C1$ -ga.”;

xi) punkt 50 jäetakse välja;

xii) punkt 52 asendatakse järgmisega:

„52. Kui punktidest 58 ja 59 ei tulene teisiti, on regulatiivsest valemist lähtuva meetodi korral väärtpaberistamise positsiooni riskikaal vastavalt punktile 53 määratud riskikaal. Sellele vaatamata on edasiväärtpaberistamise positsioonide riskikaal vähemalt 20 % ja kõikide muude väärtpaberistamise positsioonide riskikaal on vähemalt 7 %.”;

xiii) punktis 53 asendatakse kuues lõik järgmisega:

„N on riskipositsioonide efektiivne arv, mis on leitud vastavalt punktile 49. Edasiväärtpaberistamise puhul peab krediidasutus arvesse võtma väärtpaberistamise riskipositsioonide arvu kogumis ja mitte aluspositsioonide arvu esialgses kogumis, millest väärtpaberistamise aluseks olevad riskipositsioonid tulenevad.”

5) XII lisa muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„LÄBIPAISTVUSE JA AVALIKUSTAMISE TEHNILISED KRITERIUMID”;

b) 2. osa muudetakse järgmiselt:

i) punktid 9 ja 10 asendatakse järgmisega:

„9. Krediidasutus, kes arvutab kapitalinõudeid vastavalt artikli 75 punktidele b ja c, avalikustab kõnealused nõuded eraldi iga riski kohta, millele on asjaomastes sätetes viidatud. Lisaks avalikustatakse eraldi kapitalinõue väärtpaberistamise positsioonidega seotud intressimäära eririski kohta.

10. Krediidasutus, kes arvutab kapitalinõudeid vastavalt direktiivi 2006/49/EÜ V lisale, avalikustab järgmise teabe:

a) iga hõlmatud alamportfelli kohta:

i) kasutatavate mudelite tunnused;

ii) eraldi direktiivi 2006/49/EÜ V lisa punkti 5a ja punkti 5 l kohaste kapitalinõuete arvutamisel kasutatud meetodika ja sisemudeli abil mõõdetavad riskid, sealhulgas krediidasutuse poolt likviidsusperioodide määramisel kasutatud meetodi, nõutavale usaldusväärse standardile vastava kapitalihinnangu leidmise meetodika ja mudeli valideerimisel kasutatud meetodite kirjeldus;

iii) alamportfelli suhtes kohaldatud stresstesti kirjeldus;

iv) sisemudelite ja modelleerimisprotsessi täpsuse ja järjekindluse järeldamiseks ning valideerimiseks kasutatud meetodite kirjeldused;

b) pädeva ametiasutuse antud tunnustuse ulatus;

c) direktiivi 2006/49/EÜ VII lisa B osas sätestatud nõuete täitmise ulatuse ja meetodika kirjeldus;

- d) alljärgnevate näitajate suurim, väiksem ja keskmine väärtus:
- i) iga päev kindlaksmääratud riskiväärtuse näitajad kogu aruandlusperioodi vältel ja aruandlusperioodi lõpu seisuga;
 - ii) halvenenud turutingimuste riskiväärtuse näitajad kogu aruandlusperioodi vältel ja aruandlusperioodi lõpu seisuga;
 - iii) eraldi direktiivi 2006/49/EÜ V lisa punkti 5a ja punkti 5 l kohased kapitalinõuded kogu aruandlusperioodi vältel ja aruandlusperioodi lõpu seisuga;
- e) kapital vastavalt direktiivi 2006/49/EÜ V lisa punktile 5a ja punktile 5 l eraldi, koos kaalutud keskmise likviidsusperioodiga iga hõlmatud alamportfelli kohta;
- f) päevaste riskiväärtuse päevalõpunäitajate ja järgmise pangapäeva lõpuks portfelli väärtuse päevase muutuse võrdlus koos aruandlusperioodi oluliste ületuste analüüsiga.”;

ii) punkt 14 asendatakse järgmisega:

„14. Krediidiasutus, kes arvutab riskiga kaalutud varasid vastavalt artiklitele 94–101 või kapitalinõudeid vastavalt direktiivi 2006/49/EÜ I lisa punktile 16a, avalikustab järgmise teabe, kui see on asjakohane oma kauplemisportfelli ja pangaportfelli kohta eraldi:

- a) krediidiasutuse eesmärkide kirjeldus seoses väärtpaberistamisega;
- b) väärtpaberistatud varadega seonduvate muude riskide, sealhulgas likviidsusriski laad;
- c) riskide liigid, arvestades aluseks olevate väärtpaberistamise positsioonide nõudeõiguse järku ja edasi-väärtpaberistamisega seoses võetud ja alal hoitud väärtpaberistamise positsioonide alusvara;
- d) krediidiasutuse erinevad rollid väärtpaberistamise protsessis;
- e) krediidiasutuse osaluse määr iga punktis d osutatud rollis;
- f) kehtestatud protsesside kirjeldus, mille abil jälgitakse väärtpaberistamise riskipositsioonidega seotud krediidi- ja tururiski muutusi, sealhulgas seda, kuidas alusvara muutused mõjutavad väärtpaberistamise riskipositsioone, ja kirjeldus, kuidas need protsessid erinevad edasiväärtpaberistamise riskipositsioonide puhul;
- g) krediidiasutuse põhimõtete kirjeldus, kuidas vähendatakse olemasolevaid väärtpaberistamise ja edasi-väärtpaberistamise riskipositsioonidega seotud riske maandamise ja kaudse krediidiriski kaitse kasutamise, sealhulgas riskimaandustehingute oluliste vastaspoolte määratlus asjaomaste riskide liikide lõikes;
- h) krediidiasutuse poolt väärtpaberistamisel kasutatavad riskiga kaalutud varade arvutamise meetodid, sealhulgas väärtpaberistamise riskipositsioonide liigid, mille suhtes iga sellist meetodit kohaldatakse;
- i) selliste sihtotstarbeliste väärtpaberistamisasutuste liigid, keda krediidiasutus kasutab tehingu korraldajana kolmanda isiku riskipositsioonide väärtpaberistamiseks, sealhulgas kas, millises vormis ja millises summas krediidiasutusel on riskipositsioone seoses osutatud sihtotstarbeliste väärtpaberistamisasutustega, eraldi bilansiliste ja bilansiväliste riskipositsioonide kohta, ning selliste üksuste loetelu, keda krediidiasutus haldab või nõustab ja kes investeerivad kas krediidiasutuse poolt väärtpaberistatud väärtpaberistamise positsioonidesse või krediidiasutuse poolt tehingu korraldamiseks kasutatud sihtotstarbelistesse väärtpaberistamisasutustesse;
- j) kokkuvõtte raamatupidamiseeskirjadest, mida krediidiasutus väärtpaberistamisel kasutab, sealhulgas:
 - i) kas tehinguid käsitletakse müügi või rahastamisena;

- ii) müügitulu kirjendamine;
 - iii) meetodid, peamised eeldused, sisendid ning muutused võrreldes eelneva perioodiga, millest lähtutakse väärtpaberistamise positsioonide hindamisel;
 - iv) sünteetiliste väärtpaberistamise käsitlus, kui see ei ole hõlmatud muude raamatupidamiseeskirjadega;
 - v) kuidas hinnatakse väärtpaberistamise ootel olevaid varasid ja kas need on kirjendatud krediidiastutuse pangaportfellis või kauplemisportfellis;
 - vi) põhimõtted, kuidas käsitletakse bilansis kohustuste kajastamist kokkulepete puhul, mille alusel krediidiastutus võib olla kohustatud pakkuma väärtpaberistatud varadega seoses rahalist toetust;
- k) väärtpaberistamisel kasutatud reitinguagentuuride nimed ja riskipositsioonide liigid, millega seoses iga agentuuri on kasutatud;
- l) vajaduse korral IX lisa 4. osas viidatud sisemisel hinnangul põhineva meetodi kirjeldus, sealhulgas: sisemiste hinnangute andmise protsessi ülesehitus ning sisemiste hinnangute ja välisreitingute seos, sisemiste hinnangute kasutamine muudel eesmärkidel peale kapitali arvutamise sisemisel hinnangul põhineva meetodi alusel, sisemiste hinnangute andmise protsessi kontrollimehhanismid, sealhulgas sõltumatuse ja aruandekohustuse kirjeldus ning sisemiste hinnangute andmise protsessi ülevaade, riskipositsioonide liigid, mille puhul sisemiste hinnangute andmise protsessi rakendatakse, ja stressifaktorid, mida kasutatakse krediitkvaliteedi parandamise taseme kindlaksmääramiseks, esitatuna riskipositsioonide liikide kaupa;
- m) kui punktide n–q alusel avalikustatavad kvantitatiivsed andmed on eelmise aruandlusperioodiga võrreldes oluliselt muutunud, siis selgitus nende muutuste kohta;
- n) alljärgnev teave riskipositsioonide liikide kaupa, kauplemisportfelli ja pangaportfelli kohta eraldi:
- i) krediidiastutuse poolt väärtpaberistatud tagasimaksmata riskipositsioonide kogusumma, esitatuna eraldi traditsiooniliste ja sünteetiliste väärtpaberistamise kohta ning selliste väärtpaberistamise kohta, mille puhul krediidiastutus tegutseb üksnes tehingu korraldajana;
 - ii) bilansiliste hallatavate või ostetud väärtpaberistamise positsioonide ning bilansiväliste väärtpaberistamise riskipositsioonide kogusumma;
 - iii) väärtpaberistamise ootel olevate varade kogusumma;
 - iv) väärtpaberistatud tehingute puhul, mille suhtes kohaldatakse varajase amortiseerimise käsitlust: laenu algselt väljastanud krediidiastutuse ja investorite osadele vastavate kasutatud nõuete kogusummad, krediidiastutuse kapitalinõuete kogusummad, mis on vajalikud seoses laenu algselt väljastanud krediidiastutuse intressidega, ning krediidiastutuse kapitalinõuete kogusumma, mis on vajalik seoses investorite osadega kasutatud summadest ja kasutamata krediidiilinidest;
 - v) omavahenditest lahutatavate või 1 250 %-lise riskikaaluga väärtpaberistamise positsioonide väärtus;
 - vi) jooksva perioodi väärtpaberistamistegevuse kokkuvõte, sealhulgas väärtpaberistamise riskipositsioonide väärtus ja kirjendatud kasum või kahjum müügist;
- o) alljärgnev teave, kauplemisportfelli ja pangaportfelli kohta eraldi:
- i) hallatavate või ostetud väärtpaberistamise positsioonide kogusumma ning nendega seotud kapitalinõuded, esitatuna väärtpaberistamise ja edasiväärtpaberistamise riskipositsioonide kaupa, riskikaalude või kapitalinõuete põhjendatud vahemike kaupa ning kapitalinõuete arvutamise meetodite kaupa;

ii) hallatavate või ostetud edasiväärtpaberistamise riskipositsioonide kogusumma, esitatuna vastavalt riskipositsioonidele enne ja pärast maandamist/kindlustamist ning nõuetele rahalise garantii andjate kaupa, garantii andjate krediitvõime kategooriate või garantii andjate nimede kaupa;

p) pangaportfelli ja krediidasutuse poolt väärtpaperistatud riskipositsioonide kohta: allahinnatud/tähtjaks tasumata väärtpaperistatud varade summa ja krediidasutuse jaoks perioodi jooksul realiseerunud kahjum, mõlemad riskipositsioonide liikide kaupa;

q) kauplemisportfelli kohta: krediidasutuse poolt väärtpaperistatud selliste tagasimaksmata riskipositsioonide kogusumma, mille suhtes kohaldatakse tururiski kapitalinõuet, esitatuna eraldi traditsiooniliste ja sünteetiliste väärtpaperistamiste kohta ning riskipositsioonide liikide kaupa.”;

iii) lisatakse järgmine punkt:

„15. Krediidasutus esitab avalikkusele regulaarselt, vähemalt kord aastas, ajakohastatava alljärgneva teabe nende töötajate kategooriate puhul, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt krediidasutuse riskiprofiili, rakendatava tasustamispoliitika ja -tavade kohta:

a) teave tasustamispoliitika kujundamiseks kasutatava otsustusprotsessi kohta, sealhulgas vajaduse korral teave töötasukomisjoni koosseisu ja volituste kohta, teave väliskonsultandi kohta, kelle teenuseid kasutati tasustamispoliitika kindlaksmääramisel, ning teave asjaomaste sidusrühmade rolli kohta;

b) teave töötasu ja töötulemuste seose kohta;

c) tasustamissüsteemi ülesehituse kõige olulisemad tunnused, sealhulgas teave töötulemuste mõõtmiseks kasutatavate kriteeriumide ja riske arvestava korrigeerimise, edasilükkamispoliitika ja asjaomase nõudeõiguse tekkimise kriteeriumide kohta;

d) teave tulemuskriteeriumide kohta, millel põhineb aktsiate, optioonide või muutuva tasuosa nõudeõigus;

e) iga muutuva tasuosa süsteemi ja muude mitterahaliste soodustuste põhiparameetrid ja põhjendus;

f) kvantitatiivne koondteave tasustamise kohta ärivaldkondade lõikes;

g) kvantitatiivne koondteave tasustamise kohta kõrgema juhtkonna ja selliste töötajate lõikes, kelle tegevus mõjutab oluliselt krediidasutuse riskiprofiili, mis sisaldab järgmist:

i) majandusaastal makstud töötasu määrad, esitatuna eraldi põhi- ja muutuvtasuna, ning tasu saajate arv;

ii) muutuvtasu määrad ja vorm, eraldi rahalise tasu, aktsiate, aktsiatega seotud instrumentide ja muude liikide kaupa;

iii) väljamaksmata edasilükatud töötasu suurus, märkides osa, mille nõudeõigus on tekkinud ja osa, mille nõudeõigus on veel tekkimata;

iv) majandusaasta jooksul määratud edasilükatud töötasu summa, mis on välja makstud ja mida on vähendatud tulemustest lähtuvalt;

v) majandusaasta jooksul makstud tööleasumis- ja lahkumistasud ja selliste maksete saajate arv ning

vi) majandusaasta jooksul makstud lahkumistasude suurus, selliste tasude saajate arv ning suurim ühele isikule makstud tasu.

Oma suuruselt, sisemiselt korralduselt ning tegevuse laadilt, ulatuselt ja keerukuselt märkimisväärsed krediidasutusi puudutav kvantitatiivne teave, millele on osutatud käesolevas punktis, tehakse nende isikute tasandil, kes tegelikult juhivad krediidasutust artikli 11 lõike 1 tähenduses samuti avalikkusele teatavaks.

Krediidasutused tegutsevad käesolevas punktis sätestatud nõuete täitmisel viisil, mis vastab nende suurusele, sisemisele korraldusele ning nende tegevuse laadile, ulatusele ja keerukusele, piiramata direktiivi 95/46/EÜ kohaldamist.”

II LISA

Direktiivi 2006/49/EÜ I, II, V ja VII lisa muudetakse järgmiselt.

1) I lisa muudetakse järgmiselt:

a) punkti 8 muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„8. Selle osapoole tururiski kapitalinõuete arvutamisel, kes võtab krediidiriski enda kanda (edaspidi „kaitse müüja”), kasutatakse krediiderivatiivi lepingu nominaalväärtust, kui ei ole sätestatud teisiti. Olenemata esimesest lausest võib krediidasutus otsustada asendada krediiderivatiivide nominaalväärtuse nominaalväärtusega, millest on maha arvatud krediiderivatiivi turuväärtuse muutused pärast kauplemise alustamist. Erinevalt kogutulu vahetustehingutest kohaldatakse eririski arvutamiseks kohustuse lõpptähtaja asemel krediiderivatiivi lepingu lõpptähtaega. Positsioonid määratletakse järgmiselt:”;

ii) punkti v kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Kui n-arvu järjekohaga maksejõuetusrisi tagamise krediiderivatiivil on väline reiting, arvutab kaitse müüja eririski kapitalinõude derivatiivi reitingut kasutades ja kohaldab vastavaid väärtapaberistamise riskikaalusid.”;

b) punkti 14 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„14. Asutus jagab punkti 1 kohaselt arvutatud kauplemisportfelli netopositsioonid instrumentides, milleks ei ole väärtapaberistamise positsioonid, tabeli 1 vastavatesse kategooriatesse nende emitendi/võlgniku, välise või sisese krediidihinna ja järelejäänud tähtaja järgi ning korrutab need seejärel nimetatud tabelis näidatud kaaludega. Asutus liidab käesoleva punkti kohaldamisel saadud kaalutud positsioonid (olenemata sellest, kas tegemist on pika või lühikese positsiooniga), et välja arvutada eririski katmiseks vajalik kapitalinõue. Asutus arvutab eririski katmiseks vajaliku kapitalinõude positsioonide kohta, mis on punkti 16a kohaselt väärtapaberistamise positsioonid.

Käesoleva punkti ning punktide 14a ja 16a kohaldamisel võib asutus piirata toote kaalu ja netopositsiooni maksimaalse võimaliku maksejõuetusega seotud kahju suurusega. Lühikese positsiooni puhul võib kõnealuse piirmäära arvutada väärtuse muutusena alusvara maksejõuetusrisi viivitamatu kadumise tõttu.”;

c) lisatakse järgmised punktid:

„14a. Erandina punktist 14 võib asutus määrata korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli eririski kapitalinõude järgneval viisil. Neist kahest kogusummast suurem on korrelatsiooni kauplemisportfelli eririski kapitalinõue:

a) eririski kapitalinõuete kogusumma, mida kohaldatakse vaid korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli pikkade netopositsioonide suhtes,

b) eririski kapitalinõuete kogusumma, mida kohaldatakse vaid korrelatsioonil põhineva kauplemisportfelli lühikeste netopositsioonide suhtes.

14b. Korrelatsioonil põhinev kauplemisportfell koosneb väärtapaberistamise positsioonidest ja n-arvu järjekohaga maksejõuetusrisi tagamise krediiderivatiividest, mis vastavad järgmistele kriteeriumidele:

- a) positsioonide puhul ei ole tegemist edasiväärtpaberistamise positsioonidega, väärtpaberistamise seeria optsioonidega ega ühegi muu väärtpaberistamise riskipositsioonide derivatiividega, mis ei anna portsionaalset osa väärtpaberistamise seeria tuludest, ning
- b) kõigi aluseks olevate instrumentide puhul on tegemist kas ühe alusvaraga instrumentidega, sealhulgas ühe alusvaraga krediiderivatiividega, mille jaoks on olemas likviidne kahesuunaline turg, või nendele aluseks olevatele instrumentidele tuginevate üldkaubeldavate indeksitega. Kahesuunaline turg loetakse olemasolevaks juhul, kui eksisteerivad sõltumatud heas usus tehtud ostu- ja müügipakkumised, nii et hinna, mis on mõistlikul määral seotud viimase müügihinnaga või kehtiva usaldusväärse konkureeriva pakkumisega, ja pakkumiste noteeringud saab määrata ühe päeva jooksul ning arveldada suhteliselt lühikese ajaga ja kauplemistavade kohaselt.

14c. Korrelatsiooni kauplemisportfelli osaks ei ole positsioonid, mille aluseks on üks järgmistest:

- a) alusvara, millele võib asutuse pangaportfellis omistada direktiivi 2006/48/EÜ artikli 79 lõike 1 punktides h ja i osutatud riskipositsiooni kategooria, või
- b) nõue sihtotstarbelisele asutusele.

Asutus võib korrelatsioonil põhinevasse kauplemisportfelli lisada positsioonid, mis ei ole ei väärtpaberistamise positsioonid ega n-arvu järjekohaga maksejõuetusrisi tagamise krediiderivatiivid, kuid mis maandavad selle portfelli teiste positsioonide riski, tingimusel, et asjaomase instrumendi või tema alusvara jaoks on olemas likviidne kahesuunaline turg, nagu on kirjeldatud punkti 14b alapunktis b.”;

d) lisatakse järgmine punkt:

„16a. Kauplemisportfelli instrumentide puhul, mis on väärtpaberistamise positsioonid, kaalub asutus oma netopositsioone, mis on arvatud punkti 1 kohaselt, järgmisega:

- a) väärtpaberistamise positsioonide puhul, mille suhtes sama asutuse pangaportfellis kohaldataks krediidiriski standardmeetodit: 8 % riskikaalust direktiivi 2006/48/EÜ IX lisa 4. osas sätestatud standardmeetodi kohaselt;
- b) väärtpaberistamise positsioonide puhul, mille suhtes sama asutuse pangaportfellis kohaldataks sisereitingutel põhinevat meetodit: 8 % riskikaalust direktiivi 2006/48/EÜ IX lisa 4. osas sätestatud sisereitingutel põhineva meetodi kohaselt.

Punktide a ja b puhul võib asutus, kes ei ole laenu algne väljastaja, regulatiivsest valemist lähtuvat meetodit, mida laenu algne väljastaja võib kohaldada samade väärtpaberistamise positsioonide suhtes oma pangaportfellis, kasutada üksnes pädeva ametiasutuse heakskiidul. Kui see on asjakohane, määratakse maksejõuetuse tõenäosuse ja maksejõuetusest tingitud kahju hinnangud kui regulatiivsest valemist lähtuva meetodi sisendid kindlaks vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artiklitele 84–89 või teise võimalusena juhul, kui selleks on saadud pädeva ametiasutuse eraldi heakskiit, hinnangute põhjal, mis on tuletatud V lisa punktis 5a esitatud meetodi kohaselt ja on kooskõlas sisereitingutel põhineva meetodi kvantitatiivsete nõuetega. Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee kehtestab suunised, et tagada maksejõuetuse tõenäosuse ja maksejõuetusest tingitud kahju hinnangute sisenditena kasutamise ühetaolisus, kui nimetatud hinnangud tuginevad V lisa punktis 5a sätestatud lähenemisviisile.

Olenemata punktidest a ja b, kohaldatakse väärtpaberistamise positsioonide puhul, millele kohaldatakse direktiivi 2006/48/EÜ artikli 122a kohast riskikaalu juhul, kui need oleksid sama asutuse pangaportfellis, 8 % riskikaalust vastavalt nimetatud artikli sätetele.

Asutus liidab käesoleva punkti kohaldamisel saadud kaalutud positsioonid (olenemata sellest, kas tegemist on pika või lühikese positsiooniga), et välja arvutada eririski katmiseks vajalik kapitalinõue.

Erandina neljandast lõigust arvutab asutus 31. detsembril 2013 lõppeval üleminekuperioodil eraldi kokku oma kaalutud pikad netopositsioonid ja kaalutud lühikesed netopositsioonid. Nendest summadest suurem on eririski kapitalinõue. Krediidiasutus esitab siiski päritoluliikmesriigi pädevale ametiasutusele nii kaalutud pikkade kui ka lühikeste netopositsioonide summad alusvara liikide kaupa.”;

e) punkt 34 asendatakse järgmisega:

„34. Asutus liidab kõik oma pikad ja lühikesed netopositsioonid punkti 1 kohaselt kokku. Asutus korrutab oma üldise kogupositsiooni 8 %-ga, et arvutada välja eririski katteks nõutava kapitali summa.”;

f) punkt 35 jäetakse välja.

2) II lisa punkti 7 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Siiski lubatakse krediidiriski ülekandetehingu puhul asutusel, kelle krediidiriski ülekandetehingust tulenev riskipositsioon on pikaks positsiooniks alusvaras, kasutada võimaliku edaspidise krediidiriskile avatud positsiooni määramisel 0 % kordajat, kui krediidiriski ülekandetehing ei ole seotud lõpetamisega sellise üksuse maksejõuetuse tõttu, kelle krediidiriski ülekandetehingust tulenev riskipositsioon on lühikeseks positsiooniks alusvaras, seda isegi juhul, kui alusvaraga seotud kohustusi ei ole jäetud täitmata; viimasel juhul piirdub asutuse edaspidine krediidiriskile avatud positsioon üksuse poolt asutusele tasumata maksete summaga.”

3) V lisa muudetakse järgmiselt:

a) punkt 1 asendatakse järgmisega:

„1. Pädevad ametiasutused lubavad käesolevas lisas sätestatud tingimustel asutustel kasutada oma positsiooniriski, välisvaluutariski ja/või kaubariski kapitalinõuete arvutamiseks oma siseseid riskijuhtimismudeleid I, III ja IV lisa kirjeldatud meetodite asemel või nendega kombineerituna. Et kasutada mudeleid kapitalijärelevalveks, on vaja iga kord pädevate ametiasutuste selgesõnalist heakskiitu.”;

b) punktis 4 asendatakse teine lõik järgmisega:

„Pädevad ametiasutused uurivad asutuse suutlikkust järeltestida nii tegelikke kui ka oletatavaid muutusi portfelli väärtuses. Portfelli väärtuse oletatavate muutuste järeltestimine põhineb portfelli päevalõpuväärtuse ja selle järgmise päeva lõppväärtuse võrdlemisel, eeldusel et positsioonid ei muutu. Pädevad ametiasutused nõuavad, et asutused võtaksid oma järeltestimise programmi parandamiseks asjakohaseid meetmeid, kui see osutub puudulikuks. Pädevad ametiasutused nõuavad asutustelt vähemalt oletuslike tulemuste järeltestimist (kasutades portfelli väärtuse muutusi, mis toimuksid, kui päevalõpupositsioonid jääksid muutumatuks).”;

c) punkt 5 asendatakse järgmisega:

„5. Pädevad ametiasutused kiidavad heaks asutuse sisemudeli kasutamise kaubeldavate võlainstrumentide ja aktsiate positsioonidega seotud eririski kapitalinõuete arvutamiseks, kui sisemudel lisaks käesoleva lisa ülejäänud tingimuste täitmisele vastab järgmistele tingimustele:

a) selgitab portfelli varem toimunud hinnamuutusi;

b) näitab kontsentratsiooni portfelli mahu ja koosseisu muutuste osas;

c) töötab korralikult ka ebasoodsas keskkonnas;

d) on kontrollitud järeltestimise abil, mille eesmärk on hinnata eririski mõõtmise õigsust. Kui pädevad ametiasutused lubavad sellist järeltestimist teha asjakohaste alamportfellide põhjal, tuleb need valida järjepidevalt;

e) hõlmab nimega seotud alusriski, st. asutused tõendavad, et sisemudel on tundlik oluliste iseloomulike erinevuste suhtes sarnaste, kuid mitte kattuvate positsioonide vahel;

f) hõlmab sündmustega seotud riske.

Asutuse sisemudel hindab vähem likviidsetest positsioonidest ja piiratud selgusega hindadest tulenevat riski ettevaatlikult ja realistlike turustenaariumide raames. Lisaks vastab sisemudel minimaalsetele andmenõuetele. Sarnased asendajad peavad olema sobivalt konservatiivsed ja neid võib kasutada üksnes siis, kui olemasolevad andmed on puudulikud või ei peegelda positsiooni või portfelli tegelikku volatiilsust.

Asutus võib sisemudeli alusel eririski kapitalinõude arvutamisel välja jätta väärtpaberistamise või n-arvu järjekohaga maksejõuetusrisi tagamise krediitderivatiivide positsioonid, mille puhul ta vastab positsiooniriskide kapitalinõudele I lisa kohaselt, välja arvatud positsioonide puhul, mille suhtes kohaldatakse punktis 5 l osutatud meetodit.

Asutused jälgivad tehnika ja parimate tavade arengut ja võtavad need uued meetodid ja tavad kasutusse.

Asutuselt ei nõuta kaubeldavate võlainstrumentide maksejõuetuse ja reitingute liikumise riskide hõlmamist sisemudelil, mille puhul asutus hõlmab kõnealused riskid punktides 5a–5k sätestatud nõuetega.”;

d) lisatakse järgmised punktid:

„5a. Asutustel, kelle tegevust reguleeritakse kaubeldavaid võlainstrumente käsitleva punktiga 5, on kehtestatud meetod, mis võimaldab kapitalinõude arvutamisel hõlmata asutuse kauplemisportfelli positsioonidega seotud maksejõuetuse riski ja reitingute liikumise riski, mis lisanduvad punkti 5 kohaselt riskiväärtuse määra põhjal arvestatud riskidele. Asutus tõendab, et tema lähenemisviis vastab usaldatavusmääralt direktiivi 2006/48/EÜ artiklites 84–89 sätestatud lähenemisviisile, kui eeldada, et riskitase on ühtlane ja seda korrigeeritakse vastavalt vajadusele, nii et see peegeldaks likviidsuse, kontsentreerumise, riskimaandamise ja valikulisuse mõju.

Ulatus

5b. Täiendava maksejõuetuse riski ja reitingute liikumise riski arvessevõtmiseks kasutatav meetod hõlmab kõiki positsioone, mille suhtes kohaldatakse intressimäära eririski kapitalinõuet, kuid mitte väärtpaberistamise või n-arvu järjekohaga maksejõuetusrisi tagamise krediitderivatiivide positsioone. Pädeva ametiasutuse heakskiidul võib asutus järjepidevalt kaasata kõik börsil noteeritud aktsiate positsioonid ja tuletisinstrumentide positsioonid, mis põhinevad noteeritud aktsiatel, kui selline kaasamine on kooskõlas sellega, kuidas asutusesiseselt riski mõõdetakse ja juhitakse. See meetod kajastab maksejõuetuse juhtumite ja reitingute liikumiste vaheliste korrelatsioonide mõju. Ühelt poolt maksejõuetuse juhtumite ja reitingute liikumiste ning teiselt poolt muude tururiskiga seotud tegurite vahelise diversifitseerimise mõju ei kajastata.

Parameetrid

5c. Täiendavate riskide hõlmamise meetodiga mõõdetakse maksejõuetusega ning sise- ja välisreitingute liikumisega seotud kahjusid üheaastase ajavahemiku kohta 99,9 %-lise usaldusintervalliga.

Korrelatsiooniprognoside aluseks on objektiivsete andmete analüüs ülesehituslikult otstarbekas raamistikus. Täiendavate riskide hõlmamise meetod peegeldab asjakohaselt emitentide kontsentratsioone. Samuti peegeldab see meetod kontsentratsioone, mis võivad halvenenud turutingimuste korral tekkida tooteklasside siseselt ja vahel. Meetodi aluseks on eeldus, et riskitase püsib ühtlasena üheaastase ajavahemiku jooksul; see tähendab, et kauplemisportfelli positsioonid või positsioonide kogumid, millega seoses on sellel ajavahemikul tulnud ette maksejõuetuse või reitingute liikumise juhtumeid, tasakaalustatakse likviidsusperioodi lõpul, et saavutada esialgne riskitase. Teise võimalusena võib asutus järjepidevalt lähtuda eeldusest, et positsioon püsib sama ühe aasta vältel.

5d. Likviidsusperioodid määratakse vastavalt sellele, kui pikk aeg on vajalik positsiooni müümiseks või kõigi oluliste asjakohaste hinnariskide maandamiseks halvenenud turutingimustes, võttes eriti arvesse positsiooni suurust. Likviidsusperioodid peegeldavad tegelikku praktikat ja kogemusi nii süsteemsete kui ka unikaalsete turupingete korral. Likviidsusperiood määratakse konservatiivsete eelduste põhjal ja see on piisavalt pikk, et müük või maandamine ise ei mõjutaks oluliselt hinda, mille alusel müük või maandamine toimub.

Positsioonile või positsioonide kogumile määratava likviidsusperioodi kestus on vähemalt kolm kuud.

Positsioonile või positsioonide kogumile likviidsusperioodi määramisel võetakse arvesse asutuse sise-eeskirju, milles käsitletakse hinnangute korrigeerimist ja aegunud positsioonide haldamist. Kui asutus määrab likviidsusperioodid üksikute positsioonide asemel positsioonide kogumitele, peegeldavad positsioonide kogumite määramise kriteeriumid sisuliselt likviidsuse erinevusi. Kontsentreeritud positsioonide puhul on likviidsusperioodid pikemad, peegeldades selliste positsioonide likvideerimiseks vajalikku pikemat aega. Väärtpaberistamishoidla likviidsusperiood peegeldab vara ehitamiseks, müügiks ja väärtpaberistamiseks või oluliste riskitegurite maandamiseks vajalikku aega halvenenud turutingimuste korral.

5e. Asutuse poolt täiendava maksejõuetuse riski ja reitingute liikumise riski hõlmamiseks kasutatava meetodi puhul võib arvesse võtta riskimaandusi. Positsioone võib tasaarveldada, kui pikad ja lühikesed positsioonid on seotud sama finantsinstrumendiga. Maandamise või diversifitseerimise mõju, mis on seotud pikkade ja lühikeste positsioonidega sama võlgniku eri instrumentides või eri väärtipaberites ning pikkade ja lühikeste positsioonidega eri emitentides, võib arvesse võtta üksnes eri instrumentide pikkade ja lühikeste brutopositsioonide eraldi modelleerimisel. Asutused kajastavad riskimaandamise strateegiates maanduse lõpptähtaaja ja likviidsusperioodi vahelisel ajal ilmneva võivate oluliste riskide mõju ning võimalikud olulised alusriskid toodete, kapitali struktuuris nõudeõiguse järkude, sise- või välisreitingute, lõpptähtaegade, väljalaskmise kuupäevade ja instrumentide muude erinevuste lõikes. Asutus kajastab riskimaandust üksnes niivõrd, kui võrd see on säilitatav ka siis, kui võlgnik on lähenemas krediitkvaliteeti mõjutavale sündmusele või muule sündmusele.

Kauplemisportfelli positsioonide puhul, mida maandatakse dünaamiliste riskimaandamisstrateegiate alusel, võib maanduse tasakaalustamist maandatud positsiooni likviidsusperioodi jooksul arvesse võtta tingimuse, et asutus:

- i) modelleerib maanduse tasakaalustamise järjepidevalt kauplemisportfelli positsioonide vastava kogumi lõikes,
 - ii) tõendab, et tasakaalustamise arvessevõtmine tagab parema riskide mõõtmise, ja
 - iii) tõendab, et maandustena kasutatavate instrumentide turud on piisavalt likviidsed sellise tasakaalustamise arvessevõtmiseks ka ebasoodsate turutingimuste korral. Dünaamiliste riskimaandamisstrateegiate rakendamisel järelejäävad riskid peavad kajastuma kapitalinõudes.
- 5f. Täiendava maksejõuetuse riski ja reitingute liikumise riski hõlmamiseks kasutatav meetod kajastab mittelineaarset mõju, mida avaldavad optsioonid, struktureeritud krediitderivatiivid ja muud mittelineaarsetl käituvad positsioonid seoses hinnamuutustega. Asutus võtab nõuetekohaselt arvesse ka mudeliriski, mis kaasneb selliste toodetega seotud hinnariskide hindamise ja prognoosimisega.

5g. Täiendava maksejõuetuse riski ja reitingute liikumise riski hõlmamiseks kasutatav meetod põhineb andmetel, mis on objektiivsed ja ajakohastatud.

Valideerimine

5h. Asutused teevad käesoleva lisa alusel oma riskide mõõtmise süsteemi sõltumatu kontrollimise ja sisemudelite valideerimise käigus täiendava maksejõuetuse riski ja reitingute liikumise riski hõlmamiseks kasutatava meetodiga seoses eelkõige järgmist:

- i) tõendavad, et korrelatsioonide ja hinnamuutuste modelleerimise meetod sobib asutuse portfelli jaoks, arvestades ka asutuse süsteemsete riskitegurite laadi ja kaalu;
- ii) viivad läbi mitmesugused stresstestid, sealhulgas tundlikkusanalüüsi ja stsenaariumianalüüsi, et hinnata meetodi kvalitatiivset ja kvantitatiivset õigsust, eriti kontsentratsioonide käsitlemise osas. Sellised testid ei piirdu üksnes minevikus toimunud sündmuste valikuga;
- iii) viivad läbi asjakohase kvantitatiivse valideerimise, mis hõlmab asjaomaseid sisemisi modelleerimise võrdlusaluseid.

Täiendavate riskide hõlmamiseks kasutatav meetod on kooskõlas asutuse sisemise riskijuhtimismetoodikaga, mis on ette nähtud kauplemisriskide kindlakstegemiseks, mõõtmiseks ja juhtimiseks.

Dokumenteerimine

5i. Asutus dokumenteerib täiendava maksejõuetuse riski ja reitingute liikumise riski arvessevõtmiseks kasutatava meetodi, nii et korrelatsiooniprognosisid ja muud modelleerimisel kasutatavad eeldused oleksid pädevatele ametiasutustele arusaadavad.

Erinevatel parameetritel põhinevad sisemeetodid

5j. Kui asutus kasutab täiendava maksejõuetuse riski ja reitingute liikumise riski hõlmamiseks meetodit, mis ei vasta kõikidele käesolevas punktis sätestatud nõuetele, ent on kooskõlas asutuse sisemise metoodikaga riskide kindlakstegemiseks, mõõtmiseks ja juhtimiseks, on ta suuteline tõendama, et tema meetodi rakendamisel saadakse kapitalinõue, mis on vähemalt sama suur kui kapitalinõue, mis saadaks siis, kui meetod vastaks täielikult käesolevas punktis sätestatud nõuetele. Pädevad ametiasutused kontrollivad vastavust eelmises lauses sätestatule vähemalt üks kord aastas. Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee jälgib toimimistavasid kõnealuses valdkonnas ja koostab suunised, et tagada võrdsed võimalused.

Arvutamise sagedus

5k. Asutus teeb tema valitud meetodi kohaselt nõutavaid arvutusi täiendavate riskide hõlmamiseks vähemalt üks kord nädalas.

5l. Pädevad ametiasutused kiidavad heaks asutuse sisemeetodi kasutamise täiendava kapitalinõude arvutamiseks korrelatsiooni kauplemisportfelli kapitalinõude asemel kooskõlas I lisa punktiga 14a, tingimusel et täidetud on nimetatud punkti kõik tingimused.

Sellise sisemeetodiga võetakse nõuetekohaselt arvesse kõik hinnariskid üheaastase ajavahemiku kohta 99,9 %-lise usaldusintervalliga, kui eeldada, et riskitase on ühtlane ja seda korrigeeritakse vastavalt vajadusele, nii et see peegeldaks likviidsuse, kontsentreerumise, riskimaandamise ja valikulisuse mõju. Asutus võib käesolevas punktis osutatud meetodiga hõlmata kõik positsioonid, mida hallatakse koos korrelatsiooni kauplemisportfelli positsioonidega ning võib seejärel need positsioonid välja jätta punkti 5a kohaselt nõutud meetodist.

Kõigi hinnariskide kapitalinõude suurus ei tohi olla väiksem kui 8 % kapitalinõudest, mis arvutatakse I lisa punkti 14a kohaselt kõigi positsioonide kohta, mis on hõlmatud kõigi hinnariskide kapitalinõudega.

Eelkõige võetakse nõuetekohaselt arvesse järgmisi riske:

- a) mitmest maksejõuetusriskist tulenev kumulatiivne risk, sealhulgas maksejõuetusriskide järjestus seeriatesse jagatud toodetes;
- b) krediidiriski marginaal, sealhulgas gamma ja rist-gamma efektid;
- c) eeldatavate korrelatsioonide volatiilsus, sealhulgas marginaalide ja korrelatsioonide vaheline ristmõju;
- d) alusrisk, sealhulgas nii
 - i) indeksi vahemiku ja indeksi üksikute komponentide vaheline alusrisk kui ka
 - ii) indeksi eeldatava korrelatsiooni ja eriotstarbeliste portfelli vaheline alusrisk;
- e) taastumismäära volatiilsus, mis on seotud taastumismäära kalduvusega mõjutada seeriade hinda, ning
- f) riskimaanduse kahanemise risk ja selliste riskimaanduste tasakaalustamise potentsiaalsed kulud sel määral, mil üldine riskinäitaja tugineb dünaamilisele riskide maandamisele.

Käesoleva punkti kohaldamisel on asutusel piisavalt turuandmeid, et tagada riskipositsioonide oluliste riskide täielik arvessevõtmine oma sisemises arvutusmeetodis vastavalt käesolevas punktis sätestatud normidele ning asutus tõendab järeltestimise või muude asjakohaste vahendite abil, et tema riskinäitajad suudavad nõuetekohaselt selgitada nende toodete varasemaid hinnamuutusi, ning ta suudab eristada positsioone, mille suhtes ta on vastavalt käesolevale punktile saanud heakskiidu nende lisamiseks kapitalinõudesse, positsioonidest, mille suhtes tal selline heakskiit puudub.

Käesoleva punkti kohaldamisalasse kuuluvate portfelli vaheliste suhetes kohaldab asutus regulaarselt konkreetset, varem kindlaks määratud stressistsenaariumite kogumit. Selliste stressistsenaariumite abil analüüsitakse stressi mõju maksejõuetusmäärale, taastumismäärale ja korrelatsiooni kauplemisosakonna tulude ja kulude korrelatsioonidele. Asutus kohaldab selliseid stressistsenaariume vähemalt üks kord nädalas ja esitab pädevatele ametiasutustele vähemalt üks kord kvartalis aruande tulemuste kohta, sealhulgas võrdluste kohta asutuse kapitalinõudega vastavalt käesolevale punktile. Pädevatele ametiasutustele teatatakse õigeaegselt kõigist juhtudest, mil stressitestid viitavad kapitalinõude olulisele puudujäägile. Kõnealuste stressitestide tulemuste põhjal kaaluvad pädevad ametiasutused täiendava kapitalinõude kehtestamist korrelatsiooni kauplemisportfelli suhtes, nagu on sätestatud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 136 lõikes 2.

Asutus arvutab kõiki hinnariske hõlmava kapitalinõude vähemalt üks kord nädalas.”;

e) punkt 6 asendatakse järgmisega:

„6. Punkti 5 alusel heakskiitmata sisemudeleid kasutavad asutused kohustuvad täitma eraldi eririski kapitalinõuet, mis arvutatakse I lisa kohaselt.”;

f) punkt 7 asendatakse järgmisega:

„7. Punkti 10b alapunktide a ja b kohaldamisel korrutatakse asutuse enda arvutuste tulemus korrutusteguritega (m_c) ja (m_s). Kõnealuste korrutustegurite suurus on vähemalt 3.”;

g) punkti 8 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Punkti 10b alapunktide a ja b kohaldamisel suurendatakse korrutustegureid (m_c) ja (m_s) tabeli 1 kohaselt lisateguriga vahemikus 0 ja 1, olenevalt ületamiste arvust viimase 250 pangapäeva jooksul, mis nähtub asutuse riskiväärtuse järeldestimisest punkti 10 alusel. Pädevad ametiasutused nõuavad, et asutused arvutaksid ületamisi järjepidevalt portfelli väärtuse oletatavate ja tegelike muutuste järeldestimise põhjal. Ületamine on portfelli väärtuse päevane muutus, mis ületab asutuse mudeli põhjal leitud vastava päevase riskiväärtuse. Lisateguri määramiseks kontrollitakse ületamiste arvu vähemalt kord kvartalis ja see võrdub ületamiste kõige suurema arvuga portfelli väärtuse oletatavate ja tegelike muutuste põhjal.”;

h) punkt 9 jäetakse välja;

i) punkti 10 muudetakse järgmiselt:

i) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) 10-päevane võrdväärne hoiuaeg (asutused võivad kasutada riskiväärtuse arve, mis arvutatakse lühemate hoiuperioodide alusel ja suurendatakse 10 päevani näiteks aja ruutjuure alusel. Kõnealust meetodit kasutav asutus põhjendab meetodi asjakohasust korrapäraselt pädevaid ametiasutusi rahuldaval viisil);”

ii) punkt e asendatakse järgmisega:

„e) andmeid ajakohastatakse iga kuu tagant.”;

j) lisatakse järgmised punktid:

„10a. Lisaks arvutab iga asutus „halvenenud turutingimuste riskiväärtuse”, võttes aluseks olemasoleva portfelli riskiväärtuse, mis on arvutatud 10-päevase hoiuaja ja 99 %-lise ühesuunalise usaldusvahemiku alusel, kasutades riskiväärtuse mudelis sisenditena asutuse portfelli seisukohalt oluliste finantsraskuste pidevast 12-kuulise perioodist pärinevaid andmeid. Pädev ametiasutus kiidab selliste varasemate andmete valiku heaks ja asutus vaatab andmed läbi kord aastas. Euroopa Pangandusjärelevalve Komitee jälgib toimimistavasid selles valdkonnas ja koostab suunised, et tagada ühtlustamine. Asutused arvutavad halvenenud turutingimuste riskiväärtuse vähemalt üks kord nädalas.

10b. Igas asutuses on iga päev täidetud kapitalinõue, mis on alapunktide a ja b summa, ning asutus, kes kasutab positsiooni eririski kapitalinõude arvutamiseks oma sisemudelit, täidab alapunktide c ja d summamana väljendatud kapitalinõude järgmiselt:

a) olenevalt sellest, kumb on suurem, kas:

- i) asutuse eelmise päeva riskiväärtuse näitaja, mis on arvutatud vastavalt punktile 10 (Var_{t-1}), või
- ii) punkti 10 alusel arvutatud eelnenud 60 pangapäeva päevaste riskiväärtuste keskmine (Var_{avg}), korrutatuna korrutusteguriga (m_j);

b) olenevalt sellest, kumb on suurem, kas:

- i) asutuse viimane turutingimuste riskiväärtuse näitaja, mis on arvutatud vastavalt punktile 10a ($sVar_{t-1}$), või
 - ii) punktis 10a sätestatud viisil ja sagedusega eelnenud 60 pangapäeva jooksul arvutatud halvenenud turutingimuste riskiväärtuste keskmine ($sVar_{avg}$), korrutatuna korrutusteguriga (m_j);
- c) kauplemisportfelli kuuluvate väärtipaberistamise positsioonide ja n-arvu järjekohaga maksejõuetusrisi tagamise krediitderivatiivide (välja arvatud need, mis on hõlmatud punkti 5 l kohase kapitalinõudega) l lisa kohaselt arvutatud positsiooniriskide kapitalinõue;
- d) asutuse punkti 5a alusel mõõdetud täiendava maksejõuetuse riski ja reitingute liikumise riski viimane näitaja või nende näitajate viimase 12 nädala keskmine, olenevalt sellest, kumb on suurem, ning kui see on asjakohane, asutuse punkti 5 l alusel mõõdetud kõigi hinnariskide viimane näitaja või nende näitajate viimase 12 nädala keskmine, olenevalt sellest, kumb on suurem.

10c. Asutused viivad läbi ka vastupidiseid stressiteste.”;

k) punkti 12 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„12. Riskimõõtmismudel hõlmab piisava hulga riskitegureid, olenevalt asutuse tegevuse ulatusest asjakohastel turgudel. Kui riskitegur on kaasatud asutuse hindamismudelisse, ent mitte riskimõõtmismudelisse, põhjendab asutus sellist väljajätmist veenvalt pädevale ametiasutusele. Lisaks peab riskimõõtmismudel hõlmama optsiioonide ja teiste toodete mittelineaarsust ning korrelatsiooniriski ja alusriski. Kui kasutatakse riskitegurite asendajaid, on need tegeliku positsiooni suhtes tõendatult sobivad. Lisaks kohaldatakse eri riskiliikide suhtes alljärgnevaid sätteid:”.

4) VII lisa B osa muudetakse järgmiselt:

a) punkti 2 alapunkt a asendatakse järgmisega:

„a) hindamisprotsessi dokumenteeritud poliitika ja menetlused, hõlmates selgelt määratletud kohustusi erinevates valdkondades, mis seonduvad hindamisega, turuinformatsiooni allikatega ja nende asjakohasuse läbivaatamisega, suunistega jälgitamatute sisendite kasutamise kohta, mis peegeldavad asutuse oletusi selle kohta, mida turuosalisel positsiooni hindamisel kasutaksid, sõltumatute hindamiste sagedusega, sulgemishindade ajastamisega, hinnangu korrigeerimise menetlustega ning kuulõpu ja sihtotstarbelise kinnitamise protseduuride kindlaksmääramisega;”

b) punkt 3 asendatakse järgmisega:

„3. Võimaluse korral hindavad asutused oma positsioonid alati turuhinnas. Turuhinnas hindamine on vähemalt kord päevas toimuv positsioonide hindamine hõlpsasti kättesaadavate sulgemishindade juures, mille allikad on sõltumatud. Näitena võib tuua börsihinnad, börsisaali ekraanihinnad või mitme sõltumatu hea reputatsiooniga maakleri noteeringud.”;

c) punkt 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kui turuhinnas hindamine ei ole võimalik, hindavad asutused enne kauplemisportfelli kapitali käsitlemise kohaldamist oma positsioone/portfelle konservatiivselt mudelipõhiselt. Mudelipõhist hindamist defineeritakse kui mis tahes hindamist, mille korral tuleb kasutada võrdlusalusel, ekstrapoleerimist või muud turuväärtusel põhinevat arvutust.”;

d) punkti 6 alapunkt a asendatakse järgmisega:

„a) kõrgem juhtkond on teadlik kauplemisportfelli või muude õiglaselt väärtustatud hinnatavate positsioonide mudelipõhiselt hinnatavatest komponentidest ja mõistab, kui oluline on määramatus, mis on seeläbi tekkinud äriühingu riski/tegevusnäitajate aruandluses;”

e) punktid 8 ja 9 asendatakse järgmisega:

„Hinnangute korrigeerimised

8. Asutused seavad sisse meetodid hinnangute korrigeerimiseks ja täidavad neid.

Üldnormid

9. Pädevad ametiasutused nõuavad hinnangute ametlike korrigeerimiste ettenägemist järgneva jaoks: tuleviku krediidiriski marginaal, sulgemiskulud, tegevusriskid, ennetähtaegne lõpetamine, investeerimis- ja finantseerimiskulud, tulevased halduskulud ja kui see on asjakohane, siis mudelirisk.”;

f) punktid 11–15 asendatakse järgmistega:

„11. Asutused seavad sisse korra vähem likviidsete positsioonide hinnangute korrigeerimiseks ja täidavad seda. Selline korrigeerimine lisandub vajaduse korral positsiooni väärtuse muutustele, mis on vajalikud seoses finantsaruandlusega, ja peab peegeldama positsiooni vähest likviidsust. Nimetatud korra kohaselt kaaluvad asutused vähem likviidsete positsioonide hindamise korrigeerimise vajalikkuse määramisel mitmeid tegureid. Selliste tegurite hulka kuulub aeg, mis kulub positsiooni/positsioonis sisalduva riski maandamiseks, ostu-/müügihinna vahede volatiilsus ja keskmine, turunoteeringute kättesaadavus (turutegijate arv ja andmed) ning kauplemismahtude (sealhulgas halvenenud turutingimuste korral) volatiilsus ja keskmine, turukontsentreerumised, positsioonide vananemine, määr, mille võrra hinnang sõltub mudelipõhisest hindamisest, ja muude mudeliriskide mõju.

12. Kolmanda isiku hinnangute või mudelipõhise hindamise kasutamisel kaaluvad asutused, kas rakendada hinnangute korrigeerimist. Lisaks sellele kaaluvad asutused vähem likviidsete positsioonide korrigeerimise vajadust ja kontrollivad jätkuvalt nende sobivust.

13. Keerukate toodete puhul, mille hulka kuuluvad väärtpaberistamise riskipositsioonid ja n-arvu järjekohaga maksejõuetusrisi tagamise krediideriviivid, kuid mis ei piirdu nimetatutega, hindavad asutused eraldi hinnangute korrigeerimise vajadust, et kajastada võimaliku vale hindamismetoodika kasutamisega seotud mudeliriski ja hindamismudelil jälgitamatute (ja võib-olla valede) kalibreerimisparameetrite kasutamisega seotud mudeliriski.”
